

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 693 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 30 ΙΟΥΝΗ 2012

1,30 ΕΥΡΩ

Συνεχίζουν οι ισπανοί ανθρακωρύχοι

ΣΕΛΙΔΑ 9

Ευρωπαϊκή Ενωση
Στα ύψη ο ανταγωνισμός των ιμπεριαλιστικών κέντρων

ΣΕΛΙΔΑ 16

Συγκυβέρνηση
Τσίρκο
Βρυκολάκων

ΣΕΛΙΔΑ 3

«Προγραμματική συμφωνία» συγκυβέρνησης
«Επιθυμητό» για λαϊκή κατανάλωση με «εφικτό» το Μνημόνιο

ΣΕΛΙΔΑ 8

ΔΝΤ και Μνημόνιο και στην Κύπρο

ΣΕΛΙΔΑ 5

ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΕΣ
ΣΕ ΑΝΑΜΟΝΗ;

EDITORIAL, ΣΕΛΙΔΑ 6

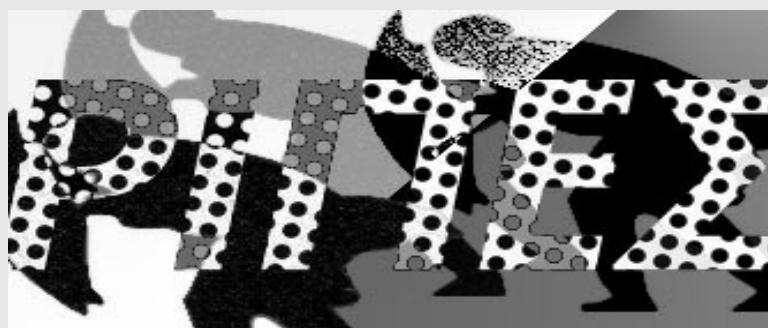

Συνεχίζουν με Μνημόνιο
και «κινεζοποίηση»

**ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

30/6: Γουατεμάλα: Ημέρα επανάστασης (1871), Ρουάντα-Μπουρούντι: Ημέρα ανεξαρτησίας (1962) 30/6/1934: «Νύχτα των μεγάλων μαχαιριών» (Γερμανία) 30/6/1992: Κάθειρεν δεκαπτά ετών στον Κυριάκο Μαζοκόπι (αθώοι οι Μπουκετοίδης, Κογιάννης, Μπέρκνερ) 30/6/1993: Ο Αντώνης Σαμαράς ιδρύει την «Πολιτική Ανοιξης» 30/6/1998: Βομβιστική επίθεση στο κτίριο του ΑΣΕΠ, τρεις αυτονομικοί τραυματίες («Επαναστατικοί Πυρήνες») 1/7: Ημέρα συνεταιρισμών, Καναδάς: Εθνική εορτή, Γκάνα: Ημέρα δημοκρατίας (1960), Σομαλία: Ημέρα ένωσης (1960), Σουρινάμ: Ημέρα ελευθερίας-εργασίας, Τουρκία: Ημέρα ναυτικού 1/7/1876: Θάνατος Μιχαήλ Μπακούνιν 1/7/1922: Περισσότεροι από 400.000 σιδηροδρομικοί απεργούν στις ΗΠΑ 1/7/1944: Σύνοδος Breton-Woods, σύσταση Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και Διεθνούς Τραπέζης - το δολάριο αντικαθιστά το χρυσό ως μέσο διεθνών συναλογών 1/7/1946: Τίθενται σε λειτουργία τα πρώτα έντεκα στρατοδικεία του εμφύλιου 1/7/1968: Πρώτη υπόγεια πυρηνική δοκιμή (ΗΠΑ) 1/7/1978: Εμπρησμός επτά λεωφορείων στο αμαξοστάσιο Βοτανικού (ΕΛΑ) 1/7/1985: Βόμβα στο ξενοδοχείο «Απόλλων Πιαλλάς» (Καβούρι), εντοπισμός πολλών κιλών εκρηκτικών έξω από την αμερικανική βάση Νέας Μάρκης (ΕΛΑ) 2/7/1778: Θάνατος Ζαν Ζακ Ρουσό 2/7/1860: Ιδρυση Βλαδιβούστοκ 2/7/1950: Ιδρυση ΔΕΗ 2/7/1982: Τριπλή επίθεση (ΕΛΑ) σε ισραηλινούς στόχους και τρεις βόμβες σε ισραηλιμες τράπεζες 2/7/2008: Θάνατος σκύλου Κανελού 3/7: Αλγερία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1962) 3/7/1884: Εγκαίνια δείκτη Dow Jones στο χρηματιστήριο Νέας Υόρκης 3/7/1971: Βόμβες καταστρέφουν αυτοκίνητο αμερικανικής βάσης (Ηράκλειο Κρήτης) 3/7/1976: Ισραηλινοί κομάντος σκοτώνουν αεροπειρατές και απελευθερώνουν ομήρους στο αεροδρόμιο Εντεμπέ (Ουγκάντα) 4/7: ΗΠΑ: Διακήρυξη Ανεξαρτησίας (1776), Ιταλία: Ημέρα Garibaldi (1807) 4/7/1994: Εκτέλεση συμβούλου τουρκικής πρεσβείας στην Αθήνα Ομέρ Σιπτσιγίλου (17N) 5/7: Βενεζουέλα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1811), Ρουάντα: Ημέρα ειρήνης-εθνικής ενότητας 5/7/1919: Ελληνες στρατιώτες εκτελούν αμάχους και βιάζουν γυναίκες στον σιδηροδρομικό σταθμό Azizie (Τουρκία) μπροστά στους άντρες τους 5/7/1975: 32 βασανιστές της δικτατορίας παραπέμπονται στο στρατοδικείο 5/7/1988: Βόμβες στη Διεύθυνση Βιομηχανίας της νομαρχίας Δ. Αττικής και στα γραφεία του ΠΕΡΠΑ (ΕΛΑ) 6/7: Μαλάουι: Ημέρα ανεξαρτησίας-δημοκρατίας (1964-1966) 6/7/1935: Ο Γεώργιος Βλάχος σε άρθρο («Καθημερινή») χαρακτηρίζει τον βασιλιά Γεωργίου Β' «εστεμένο φελλό» 6/7/1937: Η ΓΣΕΕ ζητά από την κυβέρνηση να καθιερώθει η 4η Αυγούστου ως εθνική γιορτή και αργά 6/7/1967: Εκρηκτή βόμβας (ΔΕΑ) στην πλατεία Συντάγματος 6/7/1971: Εκρηκτή βόμβας στην είσοδο των οικονομικών υπηρεσιών του υπουργείου Προεδρίας («20 Οκτώβρη»).

● Τόσοι αγιασμοί, τόσα σταυροκοπήματα, τόσες επικλήσεις του θεού και γέμισαν τα νοσοκομεία ●●● Περονόσπορος έπεισε στη συγκυβέρνηση ●●● Κακώς, πάντως, έστειλαν τον Παπούλια στις Βρυξέλλες ●●● Τον Γιωργάκη έπρεπε να στείλουν ●●● Τον πλέον έμπειρο ●●● Και βέβαια, η στήλη συμπάσχει με τον Αθραμόπουλο ●●● Ξέρεις τι είναι να ετοιμάζεσαι να κάνεις γηγετική εμφάνιση στις Βρυξέλλες, να γίνεις συνομιλήτης της Μέρκελ και του Ολάντ και στο τσακ να σου κόβουν τα φτερά; ●●● Μην ακούτε τις μπούρδες ότι ο Βαγγέλας τοποδετήθηκε πρόεδρος της Βουλής για να συμμαζέψει τους νεοναζί ●●● Για να συμμαζέψει τους βουλευτές της ΝΔ τοποδετήθηκε πρόεδρος της Βουλής των 48 ωρών ●●● Οχι, δεν πρόκειται ν' αφήσουμε να μείνει με το όνειδος του 48ωρου ο Βύρων ●●● Εμείς ξέραμε για το 13 ότι είναι γρουσούζικος αριθμός, αλλά ο Σαμαράς κάποιο πρόβλημα πρέπει να 'χει με το 40 ●●● Δεν εξηγείται αλλιώς, ότι όρισε κυβερνητικό εκπρόσωπο τον Κεδίκογλου, αλλά δεν τον όρκισε υφυπουργό, για να στα-

ηγό άνεμο, τον ανεπανάληπτο Βύρωνα ●●● Τι διάολο, τον καταράστηκε ο Τζερόνιμο; ●●● Ολόκληρη ομολογία χριστιανικής πίστεως έκανε δημόσια, όταν τον επισκέφτηκε προεκλογικά ως πρόεδρος της Βουλής των 48 ωρών ●●● Οχι, δεν πρόκειται ν' αφήσουμε να μείνει με το όνειδος του 48ωρου ο Βύρων ●●● Εμείς ξέραμε για το 13 ότι είναι γρουσούζικος αριθμός, αλλά ο Σαμαράς κάποιο πρόβλημα πρέπει να 'χει με το 40 ●●● Φανταστείτε να ήξεραν οι Γερμανοί τι λογοπαίγνιο μπορούν να κάνουν με

ματήσει στο 39 ο αριθμός των μελών της νέας συγκυβέρνησης ●●● Οταν οι ποδοσφαιριστές δέλουν να κάνουν καδυστέρηση, παθαίνουν κράμπες ●●● Οι πολιτικοί δυμούνται να δεραπεύσουν παλιές ασθένειες ●●● Γερά παιδιά και τη μπάλα στην κερκίδα ●●● Να περάσουν τα μπάνια του λαού και βλέπουμε ●●● Ε, όχι και «Καταστρόφια» στον Σύντροφος Χριστοφίας, ρε Γερμαναράδες του Στριεγελ ●●● Σεβασμός στον πρώτο κομμουνιστή πρόεδρο ευρωπαϊκής χώρας ●●● Φανταστείτε να ήξεραν οι Γερμανοί τι λογοπαίγνιο μπορούν να κάνουν με

την ηπειρωτοδεσσαλική προφορά γνωστού ελληνικού ευγενούς ποτού ●●● «Πήγε για τοίπ' ρα» και άλλα συναφή ●●● Εμείς μια ιδέα ρίχνουμε ●●● Επί τη ευκαιρία, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ εξέδωσε ανακοίνωση για την προσφυγή της Ισπανίας στην τρόικα και όχι για την προσφυγή της Κύπρου; ●●● Είναι κάποια δέματα που παρακάνουν τζιζ ●●● Ο σύντροφος Χριστοφίας, πάντως, το διεδνιστικό του καθήκον το έπραξε στο ακέραιο ●●● Δεν έκανε προσφυγή πριν τις ελληνικές εκλογές, οπότε δεν προκάλεσε συνειρμούς που θα έκαναν ζημιά στον ΣΥΡΙΖΑ ●●● Δεν τρέχει τίποτα με τον Ράπανο, διαβεβαίωνε τον Κεδίκογλου, την ώρα που ο άλλος είχε στείλει την επιστολή παραίτησης ●●● Μια χαρά δουλεύει το Μαξίμου ●●● Η Ελλάδα δεν ήταν στην απέντα της συνόδου κορυφής, οπότε δεν τρέχει τίποτα που θα έκανε προσφωπηδεί τύποις με τον Παπούλια, λένε τώρα ●●● Τότε γιατί μας είχαν ζαλίσει με την «κρίσιμη σύνοδο», στην οποία διακινούσε η «αναδιαπραγμάτευση»; ●●● Γιατί πάντα η «κρίσιμη σύνοδο» γεννά κοινωνική καδήλωση ●●●

◆ Στον πρόεδρο του ΕΣΡ απευθύνθηκε ο Σκουρλέτης, διαμαρτυρόμενος γιατί στα τηλεοπτικά πάντελ μετά τις εκλογές «η μέχρι σήμερα είκονα βρίσκεται σε πλήρη αναντιστοιχία με τους κοινοβουλευτικούς και πολιτικούς συσχετισμούς όπως αυτοί διαμορφώθηκαν στις τελευταίες εκλογές». Τον παρακαλεί, δε, «σύμφωνα με τη δικαιοδοσία που έχετε, να επισημάνετε στα ραδιοτηλεοπτικά μέσα την υποχρέωσή της για την ισότιμη μεταχείριση των κομμάτων». Μέχρι τις εκλογές δεν είχαν κανένα πρόβλημα και ας αδικούνταν άλλα κόμματα. Τώρα τους πονάει που τους έχουν στην απέξω. Ετσι είναι, όμως, αυτά τα πρόβλημα. Οταν τους ξαναχρειαστούν, θα τους ξαναφωνάξουν. Προς το παρόν, οι προβολείς στρέφονται σε άλλους, προκειμένου να παραμυθιστούν ο ελληνικός λαός για τις σπουδαίες προποντικές της νέας συγκυβέρνησης.

◆ Τι άλλο θ' ακούσουμε; «Χρειάζεται να φεύγουν και λίγο από την εξουσία οι πολιτικοί, γιατί αλλιώς εξαρτά-

σαι από την εξουσία και η εξουσία μπορεί να σου αλλιώσει το χαρακτήρα», δήλωσε η Χριστοφίλοπούλου! Μα καλά, δεν υπάρχει ένας «επικοινωνιολόγος» εκεί στην Ιττιποκράτους, να τους σουλουπώσει λίγο; Από παπάρα σε παπάρα το πηγαίνουν. Ετσι είναι, όμως, αυτά τα πρόβλημα. Οταν τους ξαναχρειαστούν, θα τους ξαναφωνάξουν. Προς το παρόν, οι προβολείς στρέφονται σε άλλους, προκειμένου να παραμυθιστούν ο ελληνικός λαός για τις σπουδαίες προποντικές της νέας συγκυβέρνησης σε έξι διαφορετικά ραδιοκάναλα έδωσε και σε δέλες διαβεβαίωνε ότι δεν υπάρχει θέμα Ράπανου (δεν ορκίζεται, έλεγε, γιατί δεν μπορεί να παραστεί στην ορκωμοσία ο Σαμαράς) και ότι στις Βρυξέλλες

◆ Μες στην ακρίβεια και τη σαφήνεια ήταν ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Σ. Κεδίκογλου το πρώτη της περασμένης Δευτέρας. Γλώσσα δεν έβαλε μέσα, έξι συνεντεύξεις σε έξι διαφορετικά ραδιοκάναλα έδωσε και σε δέλες διαβεβαίωνε ότι δεν υπάρχει θέμα Ράπανου (δεν ορκίζεται, έλεγε, γιατί δεν μπορεί να παραστεί στην ορκωμοσία ο Σαμαράς) και να δουλέψει με προοπτι-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

θα μεταβούν, συνοδεύοντας τον Αθραμόπουλο, και οι Βενιζέλος-Κουβέλης. Και καλά, για τον Αθραμόπουλο δεν είχαν σωστή ενημέρωση από τις Βρυξέλλες, όμως σε ελάχιστες ώρες μετά το μπαράζ συνεντεύξεων του Κεδίκογλου οι μεταρρυθμίσεις λέγονται να είναι θετικές και υπάρχουν και στο πρόγραμμά μας δεν θα διστάσουμε να τα στηρίξουμε. Αν υπάρχουν μέτρα για την επιμήκυνση του επιδόματος ανεργίας από 1 σε 2 χρόνια, αν επανέλθει η μετενέργεια και η ισχύς των κλαδικών συμβάσεων ή αν υπάρχουν κάποια μέτρα για την ταχύτερη απορρόφηση των κοινωνικών κονδύλων του ΕΣΠΑ και την τόνωση της ανάπτυξης. Αν επιτέλους εφαρμοστεί στη χώρα ένα σύγχρονο με μηχανογράφηση, δίκαιο φορολογικό σύστημα που θα κατανέμει τα βάρη ισότιμα.

<p

Τσίρκο βρυκολάκων

Nαι, θυμίζει τσίρκο η συγκυβέρνηση, δέκα μέρες μετά τη συγκρότηση της, με τις υπαρκτές ή προσχηματικές ασθένειες κορυφώνων στελεχών της, με την προσχηματική παραίτηση Ράπτανου και την περιπτειώδη αντικατάστασή του από τον Στουρνάρα, με την αναγκαστική παραίτηση του εφοπλιστή Βερνίκου και μ' έναν ιδιαίτερα φλύαρο κυβερνητικό εκπρόσωπο που αυτοδιαψεύδεται μέσα σε λίγες ώρες (τελευταία έγκυρη ενημέρωσή του: δε θα συνοδέψει ο Αβραμόπουλος τον Παπούλια στις Βρυξέλλες, γιατί δε θα έχει αντικείμενο - ο Αβραμόπουλος τελικά πήγε). Πρόκειται, όμως, για ένα τσίρκο βρυκολάκων, αποφασισμένων να συνεχίσουν την εφαρμογή της

εφιαλτικής «μνημονιακής» πολιτικής.

Τα αστικά ΜΜΕ άδραξαν την ευκαιρία για να μετατρέψουν την πολιτική σε παραπολιτική, βομβαρδίζοντας τον ελληνικό λαό με απίθανες λεπτομέρειες για την αρρώστεια του Σαμαρά, για την παραίτηση του Ράπτανου, για το μπτάχαλο που παρατηρήθηκε στην εκπροσώπηση στη σύνοδο κορυφής Πέμπτης και Παρασκευής, για το παρασκήνιο γύρω από την επιλογή Στουρνάρα για το βασικό υπουργείο Οικονομικών κ.λπ. κ.λπ. Την Τετάρτη έσκασε και η νέα είδηση: ο Σαμαράς για 40 μέρες δε θα μπορεί να ταξιδέψει και επομένων αναβάλλονται τα ταξίδια που προγραμμάτιζε για τις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες και δεν ξέ-

ρουμε τι θα γίνει με την έναρξη της «αναδιαπραγμάτευσης» του Μνημόνιου.

Μια χαρά βολεύει η εγχείρηση που έκανε ο Σαμαράς. Βολεύει τόσο πολύ που εγείρονται βάσιμες υποψίες, ότι επρόκειτο για προγραμματισμένη εγχείρηση, την οποία επέλεξε να κάνει σε μια σπιγμή πολιτικά βολική. Η «αναδιαπραγμάτευση» που είχαν τάξει προεκλογικά στον ελληνικό λαό και την οποία υποτίθεται ότι θα άρχιζε ο Σαμαράς στη σύνοδο κορυφής στις 28 και 29 Ιούνη, συζητώντας κατ' ίδιαν με τους ηγέτες των χωρών της ΕΕ, πάει πίσω, ενώ ήδη έχει μετατραπεί σε «επικαιροποίηση». Και τι θα έχουμε στο μεταξύ; Την απαρέγκλιτη εφαρμογή του Μνημόνιου, ώστε να δοθούν δείγματα γραφής στην τροικά -και δι' αυτής στους ηγέτες της ΕΕ και της Ευρωζώνης- και να συζητηθεί στη συνέχεια η επέκταση του «προγράμματος» κατά δύο χρόνια, προοπτική στην οποία ήδη πριν τις εκλογές έδειξαν «ανοιχτού» οι ιμπεριολιστές ηγέτες.

Ο Ζανιάς, στη συνεδρίαση του Eurogroup στις 21 Ιούνη, μετέφερε ήδη το μήνυμα της συγκυβέρνησης στους ομολόγους του. Στην ίδια συνεδρίαση, ο Γιούνκερ χρησιμοποίησε για πρώτη φορά τον όρο «επικαιροποίηση» του Μνημόνιου, η οποία πλέον έχει υιοθετηθεί επίσημα από τη συγκυβέρνηση, όπως φάνηκε από την επιστολή Σαμαρά, που μετέφερε ο Παπούλιας (για όλ' αυτά γράφουμε αναλυτικότερα στη σελίδα 8).

Η στρατηγική της νέας συγκυβέρνησης, η στρατηγική της ελληνικής αστικής τάξης, για να λέμε τα πράγματα με τ' ονομά τους, είναι προφανής για όποιον δεν κατατίνει αμάστητη την προπαγάνδα, αλλά αναζητά την ουσία: δεν πρόκειται να επαναδιαπραγματευθεί τίποτα, γιατί ξέρει ότι δεν μπορεί να επαναδιαπραγματευθεί. Θα προσπαθήσει να πείσει τους εκπρόσωπους των δανειστών, ότι πρέπει να της πετάξουν κάνα ψίχουλο, για να το δώσει στους ιθαγενείς, αλλιώς δε θα μπορέσει να βγάλει χρόνο στην εξουσία. Τι θα είναι αυτό το ψίχουλο; Ή πούμε η επέκταση του ταμείου ανεργίας στα δύο χρόνια, που αφορά ένα μικρό μέρος των ανέργων (αυτούς που απολύνται και έχουν τις προϋποθέσεις). Χωρίς επαναφορά του επιδόματος στο προηγούμενο επίπεδο, φυσικά. Για να μπορέσει, όμως, να πάρει κάποιο ψίχουλο, μαζί με την παράσταση του «προγράμματος» για ένα δυο-χρόνια αικόνη (αυτό βλέπουν και οι δανειστές ότι είναι αναπόφευκτο), η συγκυβέρνηση θα πρέπει να δώσει απτά δείγματα εφαρμογής των δεσμεύσεων του Μνημόνιου, που πήγαν πίσω λόγω εκλογών. Γ' αυτό και όλοι οι εταίροι της συγκυβέρνησης συμφώνησαν στην επιλογή του Στουρνάρα, ενός σκληρού νεοφιλελεύθερου στελέχους του ΣΕΒ. Εφαρμογή του Μνημόνιου χωρίς κανένα οίκτο είναι το σύνθημα.

Εν πάσῃ περιπτώσει, από το μεσημέρι της Τρίτης ο Στουρνάρας είναι ο πιο ευτυχισμένος άνθρωπος του κόσμου, καθώς ο Σαμαράς τον επέλεξε για τη θέση του Ράπτανου. Ο άνθρωπος που την περασμένη εβδομάδα δεν κρίθηκε ικανός ούτε για ένα υφυπουργείο, τοποθετήθηκε στην κορυφαία υπουργική θέση. Πρέπει να δουλέψει πολύ παρασκήνιο για να φτάσει ο Σαμαράς σ' αυτή την επιλογή. Οι πιέσεις από πλευράς συγκεκριμένων καπιταλιστικών ομίλων πρέπει να ήταν τεράστιες. Και βέβαια, πρέπει να έδωσαν το ΟΚ το Βερολίνο, το Παρίσι και οι Βρυξέλλες.

■ Αποθράσυνση πλακέδων

Το πιο εύκολο πρόγμα για τον ΣΥΡΙΖΑ ήταν να σπρώξει τον υφυπουργό Βερνίκο σε παραίτηση, ελάχιστες μέρες πριν την ορκωμοσία του. Διότι ανακάλυψε ένα τεράστιο νομικό κώλυμα: ο Βερνίκος είναι ιδιοκτήτης offshore εταιριών και νόμος του 2010 απαγορεύει την υπουργοποίησή του. Ήταν εύκολη αυτή η υπόθεση, διότι ο Βερνίκος, ως καπιταλιστής, έχει σύγουρα ορκισμένους εχθρούς στο χώρο των ανταγωνιστών του, οι οποίοι δεν είδαν με καθόλου καλό μάτι την υπουργοποίησή του και σέρβιραν την είδηση για τις offshore εταιρίες του, καταπάτως το συνηθίζουν.

Μπορεί η τυπική νομιμότητα να αποκαταστάθηκε, όμως το τεράστιο πολιτικό ζήτημα παραμένει και δείχνει την αποθράσυνση των εταίρων της συγκυβέρνησης. Γιατί το πρωταρχικό πρόβλημα δεν είναι οι offshore που έχει ο Βερνίκος, αλλά το γεγονός ότι πρόκειται για εφοπλιστή. Οχι για γόνο κάποιας εφοπλιστικής οικογένειας, που δεν ασχολείται άμεσα με τις επιχειρήσεις της (και εισπράττει απλά το μεριδιό του), αλλά για ενεργεία εφοπλιστή, με εταιρίες στην Ελλάδα και το εξωτερικό, με διασυνδέσεις με άλλες εταιρίες, με εταιρικούς «γάμους» και τα παρόμιοια. Και μάλιστα, δεν είναι από τους καπιταλιστές που δεν έχουν απασχολήσει την επικαιρότητα και δεν έχει ακουστεί τ' ονομά τους σε κομπίνες. Το αντίθετο. Μόλις πριν τρία χρόνια, το 2009, η Επιπροπή Κεφαλαιαγοράς είχε επιβάλλει πρόστιμο 200.000 ευρώ στον Βερνίκο για διαδόσεις ψευδών ανακοινώσεων! Σύμφωνα με το σκεπτικό της Επιπροπής, η εισηγημένη «Βερνίκος Κότερα» από το 2003 έως το 2005 εξέδιδε ανακοινώσεις που παραπλανώσαν τους επενδυτές! Η δικαστική διαμάχη για το πρόστιμο ακόμα δεν έχει τελειώσει. Στο Διαδίκτυο μπορεί να βρει κανείς λεπτομέρειες για το πώς στήθηκε η μπίζνα και η «υγίης» «Βερνίκος Κότερα Ναυτιλιακή και Συμμετοχών ΑΕ» μετατράπηκε σε «προβληματική» «Γ. Λεβεντάκης Τεχτίλες, Βαμβάκι, Νήμα, Υφασμά, Συμμετοχές ΑΒΕΕ», που το 2007 διαγράφτηκε από το ταμπλό του Χρηματιστήριου.

Κι όμως, ο Βενιζέλος δεν είχε κανένα πρόβλημα να προτείνει αυτόν τον καπιταλιστή για υφυπουργό στο υπουργείο που έχει άμεση σχέση με τις κύριες επιχειρηματικές δραστηριότητές του, ενώ ο Σαμαράς με τον Κουβέλη δεν είχαν κανένα πρόβλημα να τον αποδεχτούν. Το ότι είναι εφοπλιστής και θα φρόντιζε τα συμφέροντά του δεν έπαιξε γι' αυτούς κανένα ρόλο. Το ότι μπορεί να έμπλεκαν με ανταγωνιστικές εφοπλιστικές φαμίλιες δεν το σκέφτηκαν. Το ότι σύγουρα έχει offshore εταιρίες, όπως κάθε εφοπλιστής, τους άφησε παγεράδια αδιάφορους. Το ίδιο αδιάφορους τους άφησαν και οι δικαστικές εκκρεμότητές του με την Επιπροπή Κεφαλαιαγοράς.

Δεν πρόκειται για ζήτημα ηθικής, αλλά για ζήτημα πολιτικής. Πλέον βάζουν κατευθείαν τους καπιταλιστές στην κυβέρνηση. Δεν περιορίζονται στους ανθρώπους τους, που έχουν κάποιους τεχνοκρατικούς τίτλους, αλλά βάζουν τους ίδιους τους καπιταλιστές, αδιαφορώντας για την εντύπωση που τέτοιες ενέργειες θα κάνουν στο λαό. Και βέβαια, για να μην μένουμε μόνο στον Βερνίκο, πρέπει να πούμε ότι άνθρωπος των καπιταλιστών ήταν και ο Ράπτανος (τραπεζίτης), άνθρωπος των καπιταλιστών είναι και ο Στουρνάρας, γενικός διευθυντής του IOBE, ενός -δήθεν μελετητικού- παρομόγαζου του ΣΕΒ, που έχει ως αποστολή να δίνει επιστημονική χαρακτήρα στις κάθε φορά αξιώσεις των καπιταλιστών.

Από μια άποψη πρέπει να ευχαριστήσουμε τους Σαμαρά-Βενιζέλο-Κουβέλη. Βάζουν τους καπιταλιστές στη συγκυβέρνηση τους βοηθούν να κατανοθεί καλύτερα η ουσία της αστικής πολιτικής, που κρύβεται πίσω από τους επαγγελματίες πολιτικούς, που το παίζουν υπεράνω τάξεων, υπηρέτες της πατριδίας και του έθνους και πίσω από τον ψευδεπίγραφο διαχωρισμό πολιτικού-τεχνοκράτες.

ΥΓ1: Το ΠΑΣΟΚ έχει προφανώς στενές σχέσεις με τη φαμίλια των Βερνίκων. Τον περιοσέντο Δεκέμβρη, μετά το σχηματισμό της συγκυβέρνησης Παπαδόπου, Βενιζέλος και Παπακωνσταντίνου τοποθέτησαν τον αδερφό του Βερνίκου, επίσης εφοπλιστή και... μέγα φιλότεχνο Ν. Βερνίκο στο ΔΣ της ΔΕΗ. Η εν λόγω φαμίλια αρέσκεται, προφανώς, στην ανάληψη κρατικών πόστων.

ΥΓ2: Ιδιαίτερα προσεκτική, χαμηλών τόνων και καθόλου καταγγελτική η ανακοίνωση που εξέδωσε ο ΣΥΡΙΖΑ για τον Βερνίκο, αποκαλύπτοντας την ύπαρξη offshore εταιρίας. Δεν παρέλειψε, μάλιστ

Εξέγερση κατά της εξαθλίωσης

«Είναι η πρώτη φορά μετά το 1989 που έχουμε τέτοιες διαδηλώσεις στις περισσότερες πόλεις». Τα λόγια ενός διαδηλωτή στο Γαλλικό Πρακτορείο, την περασμένη Δευτέρα, αποτυπώνουν την έκρυθμη κατάσταση που επικρατεί στο Σουδάν. Οι διαδηλώσεις ξεκίνησαν το προηγούμενο Σάββατο (16/6) έξω από το πανεπιστήμιο της πρωτεύουσας Χαρτούμ, μετά την απόφαση κατάργησης των κρατικών επιδοτήσεων στα καύσιμα, που προκάλεσαν το διπλασιασμό της τιμής τους, κι ενώ οι τιμές των προϊόντων είχαν ήδη εκτιναχτεί από τον περασμένο Μάρτιο που ο πληθωρισμός χτύπησε κόκκινο φτάνοντας στο 30.4%. Γι' αυτό και συνεχίστηκαν και

εξαπλώθηκαν το επόμενο διάστημα σε πολλές πόλεις του Σουδάν, παρά την άγρια καταστολή με μαζικές συλλήψεις, ξυλοδαρμούς, πλαστικές σφαίρες, μέχρι και πραγματικά πυρά κατά των διαδηλωτών, όπως επισημαίνει έκθεση της οργάνωσης για τα ανθρώπινα δικαιώματα «Humans Rights Watch».

Μετά την απόσχιση του Νότιου Σουδάν πριν από ένα περίπου χρόνο, το Σουδάν έχει χάσει τεράστιο μέρος από τον ορυκτό πλούτο του. Γι' αυτό και η κρίση έχει οξυνθεί ιδιαίτερα, κάνοντας τις κυβερνήσεις του κεφαλαίου ακόμα πιο επιθετικές ενάντια στο λαό. Ενα λαό που αναγκάζεται να ζει στην απόλυτη εξαθλίωση, με μισθιούς πετίνας, και τώρα είναι αντιμέτωπος και με την έκρηξη των τιμών των εμπορευμάτων. Οπως αναφέρει το Αλ Τζαζίρα, μια δασκάλα στα δημόσια σχολεία βγάζει μόλις 80 δολάρια το μήνα (λίγο παραπάνω από 64 ευρώ) τη στιγμή που ένα παντελόνι που κόστιζε 4 δολάρια κοστίζει πλέον 7, ενώ ακόμα και παραδοσιακά φραγγά, όπως το φαλ (ένα πιάτο φασόλια), που έκανε 0.30 δολάρια τώρα έχει εκτιναχτεί στο 1 (δηλαδή έχει υπερτριπλασιαστεί).

Οι Αμερικανοί ιμπεριαλιστές, αφού έβαλαν το χεράκι τους για να διαλυθεί το Σουδάν, εξοπλίζοντας τον στρατό του Νότου, τώρα χύνουν κροκοδελια δάκρυα, «καταγγέλλοντας» τη βία κατά των διαδηλωτών, με επίσημη ανακοίνωση του Στείτ Ντιπάρτμεντ (26/6). Αυτή κι αν είναι υποκρισία!

Κρίσης παρεπόμενα...

Συνέβη και στο Ισραήλ. Το περισσότερο Σάββατο το βράδυ, μια διαδήλωση που έγινε στο Τελ Αβίβ μετατράπηκε σε πεδίο μάχης, όπου 2.000 διαδηλωτές που ζητούσαν κοινωνική δικαιούχη έσπασαν τράπεζες και συγκρούστηκαν με την αστυνομία, η οποία προχώρησε σε 85 συλλήψεις. Να πως περιγράφει το περιστατικό ο Haaretz: «Το Σάββατο το βράδυ, όπου η αστυνομία αντιλήφθηκε ότι δεν θα μπορούσε να ελέγξει τον μεγάλο αριθμό των διαδηλωτών που έφταναν στην πλατεία Χαμπίμα, αποφάσισε να επιτρέψει στους διαδηλωτές να πρεμούν σε ορισμένους κύριους δρόμους. Αρχικά δεν υπήρξαν ασυνήθιστα γεγονότα, όμως όταν οι διαδηλωτές έφτασαν στην οδό Ζεΐτλιν, μια ομάδα διαδηλωτών επεχείρησε να σπάσει το υποκατάστημα της Leumi Bank και της Bank Hapolaim. Σ' αυτό το σημείο ξέσπασε η βίαιη σύγκρου-

διαδηλωτές έκαναν βανδαλισμούς σε ATM τραπεζών και άλλοι επιχείρησαν να σπάσουν τα τζάμια τους. Η αστυνομία απάντησε με βία σ' αυτό το περιστατικό στέλνοντας μεγάλο αριθμό αστυνομικών για να διώξει τους βανδαλιστές. Μετά από αυτό, οι διαδηλωτές πέρασαν το δρόμο για να επιτεθούν σε δύο άλλα υποκαταστήματα τραπεζών της Leumi Bank και της Bank Hapolaim. Σ' αυτό το σημείο ξέσπασε η βίαιη σύγκρου-

■ Αίγυπτος

Από το βάλτο της δικτατορίας, στο βάλτο της «δημοκρατίας»

Τελικά, η Αίγυπτος απέτησε νέο πρόεδρο. Ο υποψήφιος της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, Μοχάμεντ Μόρσι, πήρε την πρωτιά στο δεύτερο γύρο με 13.2 εκατομμύρια ψήφους και ποσοστό 51.73%, κερδίζοντας «στον πόντο» τον αντίπαλό του, Αχμέντ Σαφίκ, ο οποίος πήρε 12.3 εκατομμύρια ψήφους και ποσοστό 48.27%. Το ποσοστό του τελευταίου ήταν ιδιαίτερα υψηλό, αν αναλογιστεί κανείς ότι ο Σαφίκ ήταν ο τελευταίος πρωθυπουργός του δικτάτορα Μουμπάρακ που γκρέμισε η λαϊκή εξέγερση.

Ποιος, όμως, μπορεί να έχει εμπιστοσύνη σ' αυτούς που έβγαλαν τα αποτελέσματα, όταν η στρατιωτική χούντα

που διαδέχτηκε τον Μουμπάρακ κράτα με νύχια και με δόντια την εξουσία της, ακόμα και μετά την ολοκλήρωση των βουλευτικών και προεδρικών εκλογών στη χώρα; Οπως γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο, η χούντα φρόντισε να δώσει στο στρατό σαρωτικές πολιτικές εξουσίες, περνώντας συνταγματική αλλαγή 20 λεπτά μετά το κλείσιμο της κάλπης των προεδρικών εκλογών! Ή αλλαγή αυτή δίνει δικαίωμα στη στρατιωτική αστυνομία να συλλαμβάνει πολίτες, προκαλώντας την οργή μέσα στο λαό, γι' αυτό και το Ανώτατο Δικαστήριο αικύρωσε το διάταγμα. Ομως, η ουσία παραμένει.

Μπορεί ένα μέρος του λαού να πανηγύρισε για τη νίκη του Μόρσι, το γεγονός όμως ότι ο στρατός διατηρεί υπερεξουσίες, ενώ η οικονομική

κρίση βαθαίνει στη χώρα, δημιουργεί απογοήτευση σε πλατιά τμήματα που πληθυσμού που βλέπουν ότι η εξέγερση που έριξε τον Μουμπάρακ δεν δικαιώθηκε. Η μεγάλη αποχή (της τάξης του 48%) αποτύπωσε την απογοήτευση του εκλογικού σώματος από την πολιτική κατάσταση που διαμορφώνεται στη χώρα. Γιατί ο αιγυπτιοκός λαός είχε να επιλέξει ανάμεσα στα απολιθώματα της εποχής Μουμπάρακ και στη Μουσουλμανική Αδελφότητα που κράτησε εχθρική στάση απέναντι στην εξέγερση που έριξε τον Μουμπάρακ. Η δελειψη επαναστατικού κόμματος που να μπορεί να οδηγήσει την εξέγερση μέχρι το τέλος είναι εμφανής.

■ Συρία

Ο πόλεμος κλιμακώνεται, το παζάρι συνεχίζεται

Σε κατάσταση πολέμου κήρυξε τη Συρία ο Ασαντ, κατά την πρώτη συνεδρίαση της νέας κυβέρνησης που σχηματίστηκε μετά τις εκλογές-μαϊμού της 7ης Μάιη, το βράδυ της περασμένης Τρίτης. Το ίδιο πρωί, μαίνονταν οι συγκρούσεις στα προάστια της Δαμασκού μεταξύ της προεδρικής φρουράς και των ανταρτών του «Ελεύθερου Συριακού Στρατού». Μια μέ-

ση με την αστυνομία, η οποία περικύλωσε και συνέλαβε πολλούς διαδηλωτές (Haaretz, 26/6/12).

Λίγες μέρες μετά το περιστατικό, βγήκε ο αρχιμπάτσος και κατήγγειλε ότι αυτό που έγινε το Σάββατο «δεν ήταν λαϊκή διαμαρτυρία αλλά ένα σχεδιασμένο σύμπλεγμα γεγονότων που περιελάμβανε παραβιάσεις του νόμου και βία». Κάλεσε, δε, τους διοργανωτές των διαδηλώσεων να συνεργαστούν με την αστυνομία, γιατί την χρειάζονται όσο και οι άλλοι πολίτες! Ξέρετε όμως το πρόβλημα που είχε ν' αντιμετωπίσει; Οι διαδηλωτές δεν ήταν οργανωμένοι για να συζητήσουν με τους αξιωματικούς της αστυνομίας! Κοινώς, δεν υπήρχε κατέλωμα από κάποιους για να εμποδίσουν το ξέσπασμα της βίας.

Η κρίση χτυπά καμπανάκια ακόμα και σε χώρες που κανείς δε θα το περίμενε...

αυτούς τους μήνες στο να οργανώσουν μια στρατιωτική επίθεση που θα οδηγούσε στην ανατροπή του, κατά το πρότυπο της Λιβύης. Ομως, ο βασικός αναστατικός παράγοντας για την επέμβαση είναι η σθεναρή στάση της Ρωσίας στο πλευρό του Ασαντ. Η Ρωσία και όπλα πουλάει (το δηλώσε μάλιστα και δημόσια ο ρώσος υπουργός Εξωτερικών Σεργκέι Λαβρόφ, σε συνέντευξη του στο πρακτορείο Νοβόστι) και πολιτική στήριξη προσφέρει στο καθεστώς Ασαντ, το οποίο αποτελεί ένα από τα τελευταία προπύργια της ρωσικής ιμπεριαλιστικής πολιτικής στη Μέση Ανατολή, έχοντας μάλιστα παραχωρήσει στη Ρωσία ναυτική στρατιωτική βάση. Ετοι, η δύναση των σχέσων Συρίας - Τουρκίας, μετά την κατάρριψη του Φάντομ, δύσκολα θα οδηγήσει σε ανοιχτή σύρραξη, την οποία ούτε ο Νατοϊκοί φρίνονται πρόθυμοι να σηκώσουν ούτε ο Ασαντ που είναι ήδη στριμωγμένος στο εσωτερικό, αντιμετωπίζοντας ένα νέο κύμα λιποταξιών (την περασμένη Κυριακή ένας στρατηγός, δύο συνταγματάρχες, δύο σμηναγοί και 33 στρατιώτες αυτομόλησαν στην Τουρκία μαζί με τις οικογένειές τους, ενώ την

ΔΝΤ και Μνημόνιο και στην Κύπρο

Το οικονομικό μέγεθος της Κύπρου είναι ασήμαντο. Η γεωστρατηγική της θέση σημαντικότατη. Η προσφυγή της κυβέρνησής της στο μηχανισμό «στήριξης» της ΕΕ και του ΔΝΤ έχει ιδιαίτερη σημασία, όμως, όχι λόγω της γεωστρατηγικής θέσης της Κύπρου, αλλά λόγω του πολιτικού «χρώματος» της κυβέρνησης. Πρόεδρος της Κύπρου είναι ο «κομμουνιστής» Δ. Χριστόφιας, που βέβαια είναι τόσο κομμουνιστής όσο εμείς οπαδοί των μαρτύρων του Ιεχωβά. Στον Περισσό και την Κουμουνδούρου, πάντως, επικρατεί αμηχανία και άκρα του τάφου σιωπή. Οι της Κουμουνδούρου, χωρίς ίχνος κριτικής, καταριούνται την... ευρωπαϊκή κρίση, ξεχωνώντας να μας πουν γιατί ο σύντροφός τους δεν αντιστάθηκε, αλλά ακολούθησε το δρόμο του Παπανδρέου, του Σαμαρά, του Βενιζέλου, του Κουβέλη; Οι του Περισσού παρουσιάζουν τις ειδήσεις λες και αφορούν κάποιο μικρό νησιωτικό κρατιδίο του Ειρηνικού, ξεχωνώντας επίσης να μας δώσουν μια εξήγηση σ' ένα μεζον ερώτημα. Οταν ο Χριστόφιας αναριχήθηκε στην προεδρία της Κύπρου, από τον Περισσό έλεγαν πως πρόκειται για ιδιαίτερες συνθήκες, διότι το βασικό καθήκον του Χριστόφια είναι να λύσει το εθνικό θέμα, πετυ-

χαίνοντας συμφωνία για την επανένωση του νησιού. Η θητεία του Χριστόφια κοντέψει να λήξει, το Κυπριακό δεν το έλυσε (ούτε πρόκειται να το λύσει) και στην ιστορία της Κύπρου θα μείνει ως ο πολιτικός που έριξε τον κυπριακό λαό στα νύχια της τρόικας ΔΝΤ-ΕΕ-ΕΚΤ.

Κατηγορούσαμε τον Παπανδρέου και τον Παπακωνσταντίνου για τα χοντρά ψέματα με τα οποία τάιζαν τον ελληνικό λαό, λίγο πριν κάνουν την προσφυγή («γεμάτο περιστροφό στο τραπέζι» κ.λπ.) και μετά. Το ίδιο ακριβώς κάνουν ο Χριστόφιας και η κλίκα του. Κυρίως ο Χριστόφιας και ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Στ. Στεφάνου, γιατί ο υπουργός Οικονομικών, ο τραπεζίτης Β. Σιαρλή, που ο Χριστόφιας επέλεξε πριν από μερικούς μήνες, αποφέυγει τις πολλές μπούρδες.

«Η οικονομία πάει πολύ καλά» διαβεβαίωνε ο Χριστόφιας μόλις δυο μέρες πριν τις εκλογές, υποστηρίζοντας πως αναζητούνται κεφάλαια μόνο για τη στήριξη των τραπεζών που υπέστησαν απώλειες λόγω του «κουρέματος» του ελληνικού χρέους, στο οποίο ήταν σημαντικά εκτεθειμένες. Για να καθησυχάσει, δε, τον κόσμο, θεωρώντας προφανώς ότι απευθύνεται σε Χαχόλους, ο Χριστόφιας έλεγε με το

γνωστό μισθωματικό ύφος του: «Κατάντησε να είναι ο Μηχανισμός Στήριξης ένα φόβητρο που δημιουργεί πανικό και δεν πρέπει να δημιουργούμε πανικό στην αγορά!»

Ολοι ήξεραν πως η Κύπρος διαπραγματεύόταν δάνειο με τη Ρωσία και την Κίνα, προκειμένου να μην προσφύγει στο μηχανισμό «στήριξης». Ο ίδιος ο Χριστόφιας πηγανερχόταν στη ρωσική πρεσβεία της Λευκωσίας, για να διαπραγματεύει προσωπικά το δάνειο, ενώ στην Κίνα έστειλε ολόκληρη αντιπροσωπεία με επικεφαλής τον υπουργό Εμπορίου Νεοκλή Συλικώτη, ο οποίος το μόνο που κατάφερε να φέρει στις αποσκευές του επιστρέφοντας στη Λευκωσία ήταν η υπόσχεση ότι σε μια βδομάδα θα υπάρξει οριστική απάντηση της κινέζικης κυβερνητικής στο κυπριακό αίτημα για δάνειο. Μ' άλλα λόγια, η κινέζικη κυβέρνηση τους είπε «με τις ευχές μας να πάτε στον ευρωπαϊκό μηχανισμό και το ΔΝΤ», αφού ήταν γνωστό πως στις 30 Ιούνη εξέπνευε η προθεσμία που είχε δοθεί από την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπέζων για την ανακεφαλαίωση όλων των ευρωπαϊκών τραπεζών και η Κύπρος έχει το πρόβλημα της Λαϊκής Τράπεζας.

Η Ρωσία, όμως, λίγες μέρες πριν είχε δηλώσει επίσημα πρόθυμη να

χορηγήσει δάνειο, αρκεί να το ζητήσει η Λευκωσία, ενώ ανεπίσημα λεγόταν πως το δάνειο ήταν ύψους 5 δισ. ευρώ. Τι συνέβη; Γιατί ο Χριστόφιας δεν πήρε το δάνειο που του έδινε ο Πούτιν; Προφανώς, γιατί το δάνειο συνδεύόταν από όρους που με τίποτα δεν μπορούσε να σηκώσει. Δύσκολο να πιστέψουμε ότι ο Πούτιν ζητούσε στρατιωτική βάση, αγνοώντας το ιμπεριαλιστικό status quo στην περιοχή, είμαστε όμως σίγουροι ότι ζητούσε σημαντικά ανταλλάγματα στον οικονομικό τομέα. Μήπως στην εκμετάλλευση των κοιτασμάτων φυσικού αέριου, που τα χουν καπαρώσει Αμερικανοί και Ισραηλινοί; Επισήμως, ο Χριστόφιας δεν είχε άλλη λύση από την προσφυγή στον ευρωπαϊκό μηχανισμό «στήριξης» και το ΔΝΤ, βεβαίως.

Την προσφυγή στο ΔΝΤ αρχικά προσπάθησαν να την κρύψουν, αλλά την ανακοίνωσε το ίδιο το ΔΝΤ, που δε θ' άφηνε την ευκαιρία να πάει χαμένη. Είπαμε, τα λεφτά είναι λίγα, αλλά το... κομμουνιστικό «χρώμα» της κυβέρνησης είναι τεράστιο από συμβολική άποψη. Τι να πει τώρα ο Τσίπρας και ο κάθε Τσίπρας; Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Στ. Στεφάνου έλεγε στην κομματική εφημερίδα του ΑΚΕΛ («Χαραυ-

γή»), ότι συνεχίζονται οι προσπάθειες για την εξασφάλιση και διακρατικού δανείου, ώστε να είναι χαμηλότερο το ποσό που θα ζητηθεί από τον ευρωπαϊκό μηχανισμό και επομένως ελαφρύτεροι οι όροι του Μνημόνιου. Ο ίδιος πήρε σβάρνα πρωινάδικα και μεσημεριανάδικα, όπου εξέφραζε «συγκρατημένη αισιόδοξια» ότι «δεν θα επιβληθούν σκληροί όροι στις διαπραγματεύσεις για την παροχή οικονομικής βοήθειας! Και γιατί ήταν «συγκρατημένη αισιόδοξη»; Επειδή, όπως είπε, η εκλογή Ολάντ στη Γαλλία δημιουργεί νέες συνθήκες όσον αφορά τις πολιτικές που ακολουθούνται! Ο αναπληρωτής κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΑΚΕΛ Σταύρος Ευαγόρου το πήγε ακόμα παραπέρα, δηλώνοντας ότι «δεν αναμένεται να επιβληθούν στην Κύπρο μνημονιακοί όροι όπως έγινε με την Ελλάδα! Σε λίγες εβδομάδες, βέβαια, θα έχει διαλυθεί και αυτό το ψέμα με την υπογραφή του Μνημόνιου. Τότε θα μάθουμε και το ύψος του δανείου που δε θ' αφορά μόνο την ανακεφαλαίωση της Λαϊκής Τράπεζας, αλλά και τη δημοσιονομική διοχείριση. Η Κύπρος θ' αλυσοδεθεί γερά, για να εξασφολιστεί ότι θα παραμένει στην ευρωπαϊκή σφαίρα επιρροής.

Παραγουάνη όπως Ονδούρα

Το Κογκρέσο της Παραγουάνης καθαίρεσε τον σο-

προηγούμενη Πέμπτη αυτομόλησε για πρώτη φορά ένας πιλότος, ο οποίος προσεγίωσε το αεροσκάφος του στην Ιορδανία).

Το πιο ανησυχητικό από όλα είναι αυτό που επεσήμανε έκθεση του Συμβουλίου Ανθρώπινων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ, αποσπάματα της οποίας αναδημοσίευσε την περασμένη Τετάρτη το Αλ Τζαζίρα. «Ενώ πολιότερα τα θύματα στοχοποιούνταν με βάση το αν είναι υπέρ ή κατά της κυβέρνησης, η Επιτροπή Ερευνας κατέγραψε έναν αυξανόμενο αριθμό περιστατικών που τα θύματα φαίνεται να στοχοποιούνται βάσει των θρησκευτικών τους πεποιθήσεων». Ο συριακός λαός βρίσκεται στη μέγγενη μίας διαμάχης, την καθοδήγηση της οποίας και από τις δύο πλευρές την έχουν οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Ο μεν Ασαντ εξακολουθεί να σφάζει έχοντας τις πλάτες της Ρωσίας, η δε αντιπολίτευση προσδοκά της Αμερικάνους και τους Δυτικούς, για να αντικαταστήσει τη δικτατορία του Ασαντ με μία αστική «δημοκρατία» δυτικού τύπου. Από τη Σκύλα στη Χάρυβδη,

σιαλδημοκράτη πρόεδρο Φερνάνδο Λούγο. Αφορμή για την καθαίρεσή του ήταν το μακελειό στην επαρχία Κουρουγουάτι της χώρας, κατά το οποίο σκοτώθηκαν δέκα ακτήμονες και έξι αστυνομικοί σ' ένοπλη σύγκρουση μεταξύ τους.

Με μια διαδικασία εξπρές, η οποία κράτησε μόλις 24 ώρες, το Κογκρέσο της χώρας, το οποίο κυριαρχείται από δεξιά κόμματα, αντιτέστησαν τον Λούγο με τον αντιπρόσδρο της χώρας Φεδερίκο Φράνκο, πολιτικό του δεξιού κόμματος Κολοράδο, το οποίο σχετίζόταν άμεσα με τον δικτάτορα Αλφρέδο Στρέσενερ, ο οποίος κυβέρνησε τη χώρα από το 1954 έως το 1989.

Λίγο πριν την καθαίρεσή του, ο Λούγος αντικατέστησε τον υπουργό Εσωτερικών Κάρλος Φιλιπσίδη με τον γενικό εισαγγελέα Ρούμπεν Κάντια Αμαρίγια, γνωστό για τις προτάσεις του για σκλήρυνση της κρατικής καταστολής αλλά και την ποινικοποίηση των κοινωνικών κινημάτων. Ο συγκεκριμένος έχει εκπαιδευτεί στην Κολομβία και είναι υπέρμαχος της εφαρμογής πολιτικών καταστολής σαν αυτές που έχουν εφαρμοστεί καθ' υπόδειξη των Αμερικάνων στη γειτονική χώρα.

α. Στόχος τους το κίνημα των ακτήμονών και των καταλήψεων γης, αλλά και το αριστοτερό αντάρτικο που μάχεται ένοπλα τον κρατικό στρατό και τους ιδιωτικούς στρατούς των μεγαλογαιοκτημόνων. Εκτός από τον υπουργό Εσωτερικών, ο Λούγος αντικατέστησε και τον γενικό διοικητή της Αστυνομίας τοποθετώντας τον γνωστό για τις ακροδεξιές απόψεις του Μόραν Αρνάλδο Σαναμπρία. Ο ίδιος ο Λούγος ισχυρίζεται ότι δεν έδωσε εντολή για την επέμβαση της αστυνομίας και το αιμοτοκύλισμα που ακολούθησε, ενώ είχε διατάξει πριν την καθαίρεσή του τη διενέργεια εξέτασης προκειμένου να βρεθούν οι υπεύθυνοι. Η συγκεκριμένη ενέργεια μόνο ως υποκριτική μπορεί να χαρακτηριστεί, διατάξεις εάν δεν ικανοποιηθεί το χώρο. Οι ενώσεις ακτήμονών των έχουν προχωρήσει σε αποκλεισμούς δρόμων, ενώ προειδοπ

Παρατηρητές σε αναμονή;

Ενα κλίμα αναμονής, ένας κοινωνικός νιρβάνας καλύπτει τη χώρα μετά τις εκλογές. Λες και περιμένουμε κάτι το σημαντικό να έρθει κι αξίζει τον κόπο να περιμένουμε. Ομως, πίσω από τη φαινομενική ακινησία, υπάρχει κινητικότητα.

Κινητικότητα, καταρχάς, στο οικονομικό και το κοινωνικό επίπεδο. Οι άνεργοι πολλαπλασιάζονται, καθώς η καπιταλιστική ύφεση εξακολουθεί να είναι το ίδιο βαθιά, χωρίς το παραμικρό σπράδι ανάκαμψης. Οι καπιταλιστές βάζουν το πιστόλι στον κρόταφο των εργατών και τους υποχρεώνουν να υπογράψουν επιχειρησιακές και κυρίως ατομικές συμβάσεις, με τεράστιες μειώσεις μισθών. Η εργασία –όταν υπάρχει και στο βαθμό που υπάρχει– ισοδυναμεί με δουλεία. Κυριολεκτικά και όχι μεταφορικά.

Κινητικότητα στο πολιτικό επίπεδο. Τρία κόμματα σχημάτισαν συγκυβέρνηση για να συνεχίσουν την εφαρμογή του Μνημόνιου. Ο ΣΥΡΙΖΑ ετοιμάζεται ν' ασκήσει «υπεύθυνη» αντιπολίτευση και μας έδωσε ήδη τα πρώτα δείγματα γραφής. Εκανε τεράστιο ντόρο για την ανακοίνωση της συγκυβέρνησης ότι θ' αλλάξει τον Κανονισμό της Βουλής, ενώ πέρασε με τυπικές, γενικόλογες ανακοινώσεις τη συνέχιση της «μνημονιακής» πολιτικής, η οποία πιστοποιήθηκε πλέον από τη συγκυβέρνηση. Παράλληλα, τα κόμματα ανανεώνουν τη βιτρίνα τους. Βάζουν νέο αμπαλάζ στην πραμάτεια που θα πουλήσουν στην πελατεία τους.

Σ' εμάς, δηλαδή. Γιατί εμείς είμαστε ο πελατεία τους. Οσο εξακολουθούμε να ψωνίζουμε από τα μαγαζά τους, κοιτώντας τις βιτρίνες διαδοχικά και ξανά και ξανά τόσο η αστική δημοκρατία θα βρίσκει τρόπο να μας εγκλωβίζει στο κομματικό της σύστημα. Να μας αναγκάζει, με τον αποπροσανατολισμό, με τις ψεύτικες υποσχέσεις, με τον εκβιασμό, με την πλύση εγκεφάλου, ν' αναζητούμε πιγέτες από τη χορεία των αστικών κοινωνιών.

Αυτή π ιστορία επαναλαμβάνεται, χωρίς κανείς να πλίντει, γιατί το αστικό πολιτικό σύστημα έχει την ικανότητα ν' αλλάζει τη βιτρίνα, ν' αλλάζει πρόσωπα, να προσαρμόζει τις κομματικές διακρηγούμενες στη συγκυρία. Κι εμείς, αντί να πηγαίνουμε στο βάθος των πραγμάτων, αντί να ξεκινάμε από την αρχή των πάντων, τον καπιταλισμό, συζητάμε για τον ένα ή τον άλλο πολιτικό, για τις δυνατότητες των κομματικών πηγετών και άλλα τέτοια άσχετα. Κι ο καιρός περνάει και το σύστημα δουλεύει μια χαρά, έχοντας -μέχρι στιγμής- τη σιγουριά ότι και πάλι θα μας τους πάρει.

Σ' αυτή την εποχή του κοινωνικού νιρβάνα, λοιπόν, εμείς δε θα κουραστούμε να λέμε πως μια συζήτηση πρέπει να ξεκινήσει. Η συζήτηση για την πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης, που θ' αποτελέσει το πραγματικό αντίπαλο δέος στο πολύχρωμο φάσμα της αστικής πολιτικής, για να μπει τέλος στο μονοπώλιό της.

**Οι ιστιανοί ανθρακωρύχοι εξακολουθούν να μάχονται.
Τα ελληνικά ΜΜΕ εξακολουθούν να κρύβουν την αντίστασή τους.
Χρέος μας να την κάνουμε εμείς γνωστή σε όλη την Ελλάδα.
Για τη δύναμη του παραδείγματος...**

■ Ο άξονας πρώτ' απ' όλη

Ηταν πολλοί οι ευρωπαίοι ύρδες που βιάστηκαν να μιλήσουν για το «νέο αέρα» που πνέει στην ΕΕ μετά την εκλογή Ολάντ. Οι πιο τολμηροί (ή δρασείς) απ' αυτούς έπεισαν, μάλιστα, να προεξοφλήσουν ότι ο Ολάντ θα βάλει τέρμα στη λειτουργία του γαλλογερμανικού άξονα. Εφερναν, δε, ως παράδειγμα την τετραμερή σύσκεψη που έγινε στη Ρώμη με πρωτοβουλία του Μόντι (Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία, Ισπανία).

Ομως, μια μέρα πριν τη σύνοδο κορυφής της ΕΕ, Μέρκελ και Ολάντ συναντήθηκαν στο Παρίσι, για να κάνουν το διμερές παζάρι και να δουν αν μπορούν να καταλήξουν σ' ένα κοινό πλαίσιο για τη σύνοδο κορυφής. Ο γερμανογαλλικός άξονας όχι μόνο δεν εξαφανίστηκε, αλλά κατέστησε σαφέρις πως δεν υποκαθίσταται από

κανένα ευρύτερο όργανο, όπως η τετραμερής της Ρώμης. Ο γερμανογαλλικός άξονας είναι στρατηγική επιλογή των αστικών τάξεων Γερμανίας και Γαλλίας και όχι πολιτική επιλογή της μιας ή της άλλης πολιτικής ηγεσίας στο Βερολίνο και το Παρίσι. Γίνεται αυτό και ο άξονας λειτουργεί διαχρονικά και με όλες τις ηγεσίες. Με Κολ και Μιτεράν, με Σρέντερ και Σιράκ, με Μέρκελ και Σαρκοζί, με Μέρκελ και Ολάντ. Μάλιστα, είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι μέρος του παζαριού με τη νέα γαλλική ηγεσία ανέλαβαν οι γερμανοί Σοσιαλδημοκράτες, η ηγεσία των οποίων πήγε στο Παρίσι, αυστηρά σκέφτηκε με τον Ολάντ και το επιτελείο του και μετά επέστρεψε στο Βερολίνο και προχώρησε σε συμφωνία με τους Χριστιανοδημοκράτες της Μέρκελ για την ψηφοφορία επί του Δημοσιονομικού Συμφώνου στη γερμανική Βουλή.

■ Ξεκαθάρισμα λογαριασμών

Ανεξάρτητα από την αλήθεια ή όχι των στοιχείων που περιλαμβάνει η έκδεση της μόνιμης αντιπροσωπείας του ΔΝΤ στην Αθήνα, την οποία δημοσίευσε το «Βήμα της Κυριακής» υπό τον τίτλο «Ποιοι έριξαν εξώ το μνημόνιο», μπορούμε να φανταστούμε ποιος έτριβε τα χέρια του από χαρά και να τον υποψιαστούμε ως υπεύθυνο της διαρροής; Ποιος έχει ανοιχτούς λογαριασμούς με τον Λοβέρδο, τον Χρυσοχοΐδη, τον Παπουστή και το «περιβάλλον Γιωργάκη», στο οποίο ανήκει ο Γερουλάνος, δηλαδή με τους τέσσερις υπουργούς που σύμφωνα με το έγγραφο τίναχαν στους είσοδους άσα πορεύεται

το Μνημόνιο για τις προσλήψεις; Αυτός ποιως υπουργός Οικονομικών πάσχει να σώσει τη χώρα, δηλαδή ο Μπένι. Και δεν έχει και ευδύνη γιατί δεν ήλεγχε τους συναδέλφους του, διότι αυτό ήταν αρμοδιότητα της πρωθυπουργού, δηλαδή του Γιωργάκη αρχικά και του Παπαδήμου στη συνέχεια.

και πρακτικές, όμως τις σχέσεις τους με το ΑΚΕΛ δεν τις χαλάνε οι του Περισσού. Απόδειξη το γεγονός ότι επίσημη ανακοίνωση από το Γραφείο Τύπου του Περισσού εκδόθηκε για την προσφυγή της Ισπανίας, όχι όμως και της Κύπρου.

■ Αχρωματοψία

Στις προσφυγές της Ισπανίας και της Κύπρου στον ευρωπαϊκό μηχανισμό «στήριξης» αναφέρεται δημοσίευμα του «Ριζοσπάστη» την περασμένη Τρίτη. Ενώ όμως η αναφορά στην ισπανική προσφυγή είναι ορκούντως χρωματισμένη πολιτικά, με παραπομπή στις δηλώσεις του υπουργού Οικονομικών της χώρας, ο οποίος «επιβεβαίωσε επίσης την πρόδεση της ισπανικής κυβέρνησης να υπογράψει μέχρι τις 9 Ιούλη μνημόνιο για το δανειακό πακέτο, στο οποίο δα εμπειρίχονται όλες οι λεπτομέρειες και τα μέτρα που θα φορτώσει στο λαό, πρόσθετα σε αυτά που έχει ήδη δασκαλολογήσει».

■ Φτηνιάρικα προπαγανδιστικά κέρδη

Το πρώι μέρος της Χριστόφριας συγκάλεσε το υπουργικό συμβούλιο της Κύπρου και αποφάσισαν την προσφυγή στην τρόικα και το βράδυ είχε κανονισμένη κομματική συγκέντρωση, στην οποία ανακοίνωσε ότι με απόφαση του υπουργικού συμβούλιου δ' αποκατασταθεί το όνομα και η μνήμη των Αριστερών που δολοφονήθηκαν την περίοδο 1955-59 από τους εδνικιστές της Κύπρου με το χαρακτηρισμό «προδότες». Την επομένη, η εφημερίδα του ΑΚΕΛ «Χαραυγή» κυκλοφόρησε με κεντρικό τίτλο «Ιστορική απόφαση – Αποκαθίσταται το όνομα των δολοφονηθέντων Αριστερών '55-'59 ύστερα από μισό αιώνα», ενώ το τεράστιο δέμα της προσφυγής στο Μηχανισμό περιορίστηκε σ' ένα μικρό αναγελτικό στην πρώτη σελίδα και ένα ουδέτερο και καθησυχαστικό ρεπορτάζ στις οικονομικές στήλες. Χρησιμοποίησαν, δηλαδή, ένα φτηνιάρικο προπαγανδιστικό κόλπο για να κοροϊδέψουν το αριστερό ακροαπήριο του ΑΚΕΛ.

■ Τρελίτσα

Ο ΣΥΡΙΖΑ, βέβαια, έπαθε την πλάκα της ζωής του. Γιατί δεν είναι μόνο ο... σύντροφος Χριστόφαριας που είναι έτοιμος να υπογράψει ένα Μνημόνιο... νααα (μετά συγχωρήσεως). Είναι και ο Ραχόι, στον οποίο –αν και καραδεξίος– τόσους επαίνους επιδαφίλευσε προεκλογικά ο ΣΥΡΙΖΑ. «Το όχι στο Μνημόνιο του κεντροδεξιού Ραχόι στην Ισπανία είναι το όχι στο Μνημόνιο του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ στην Ελλάδα. Το όχι του Σαμαρά της Ισπανίας απομονώνει τον Σαμαρά της Ελλάδας», φώναζε ο Τσίπρας από το προεκλογικό μπαλκόνι της Πάτρας στις 3 Ιουνίου (περισσότερα δες στη σελίδα 11).

Τι να κάνει τώρα; Ν' αρχίσει να καταγγέλει τον Ραχόι για νεοφιλευδερισμό; Δε δα ήταν και τόσο σώφρον, γιατί είναι ακόμα νωποί οι υπέρ Ραχόι διθύραμβοι. Ετοι, οι ΣΥΡΙΖΑϊοί το 'ριζαν στην τρελίτσα, καταπώς το συνηθίζουν. Τη Δευτέρα εξέδωσαν ανακοίνωση μόνο για την Ισπανία, ενώ την Τρίτη εξέδωσαν νέα ανακοίνωση για Ισπανία και Κύπρο. Κοινό στοιχείο και των δύο ανακοίνωσεων η απουσία οποιασδήποτε κριτικής στις κυβερνήσεις και οι αμπελοφιλοσοφίες περί ευρωπαϊκής κρίσης. «Οι εξελίξεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση με την υπαγωγή και των χωρών της Ισπανίας και της Κύπρου σε μηχανισμούς στήριξης αναδεικνύουν με τον πιο φανερό τρόπο ότι η κρίση δεν είναι κάποιων μεμονωμένων χωρών, αλλά συστηματική και συνολική για την Ε.Ε. και οφείλεται στην ασκούμενη καταστροφική πολιτική της σκληρής λιτότητας και της ακραίφοντος νεοφιλευδερης δημοσιονομικής πειδαρχίας». Εντάξει, αλλά και ο δυο κυβερνήσεις δα υπογράψουν Μνημόνια, ανάλογα με το ελληνικό, και δα τεθούν υπό την επιτροπεία τρόικας. Επ' αυτού γιατί δε λένε τίποτα οι –κατά τα άλλα λαλιστατοι– ΣΥΡΙΖΑϊοι; Η σιωπή τους δεν είναι παρά σιωπηρή δικαιώση του ελληνικού Μνημόνιου, το οποίο κατά τα άλλα εξακολουθούν να κατακεραυνώνουν. Ερχονται να δικαιώσουν εκείνους που λένε πως «έξω από το χορό λέγονται πολλά τραγούδια» και πως αν βρεθείς στην κυβέρνηση δεν έχεις άλλη επιλογή εκτός από το Μνημόνιο.

ΥΓ: Για τους ύμνους της προεκλογικής περιόδου προς τον Ραχόι, ο οποίος δήμεν δα έπαιρνε λεφτά από την ΕΕ και το ΔΝΤ χωρίς Μνημόνιο, που τώρα τους κάνουν γαργάρα, δεν χρειάζεται να πούμε τίποτα. Είναι γνωστός ο σαλαδορισμός και ο αδίστακτος οπορτουνισμός του ΣΥΡΙΖΑ.

■ Κατάντια

Τις στήλες της «Αυγής» διάλεξε ο Ευτύχης Μπιτσάκης για να καρφώσει τους συντρόφους του στο ΝΑΡ και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, τους οποίους κατηγόρησε για... αριστερισμό, επειδή δεν συντάχθηκαν πίσω από τον ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές. Και γιατί έπρεπε να στρατευθούν πίσω από τον ΣΥΡΙΖΑ; Γιατί το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, «ανταποκρινόμενο στα άμεσα αιτήματα των υποτελών τάξεων και στρωμάτων, είναι από μια άποψη ρεφορμιστικό» (από μια άλλη άποψη, μήπως είναι... επαναστατικό);, όμως αυτό «το "ρεφορμιστικό" πρόγραμμα, πιο σωστά το ελάχιστο πρόγραμμα άμεσης αντιμετώπισης της καταστροφικής πορείας του τόπου, ανταποκρινόταν στις επείγουσες ανάγκες της ιστορικής στιγμής» και «οι Έλληνες αριστεροί, που ανέδειξαν αυτό το κόμμα αξιωματική αντιπολίτευση, αντιλήφθηκαν σωστά τις ανάγκες της συγκυρίας!»

Πολλοί, νέοι κυρίως, από τον πολιτικό χώρο του κ. Μπιτσάκη ενδεχομένως να πικράθηκαν. Ψάχνοντας, όμως, κάπως καλύτερα το παρελθόν δια βρουν απαντήσεις. Ο κ. Μπιτσάκης είναι συνηδιμένος στα σάλτα και τις κωλοτούμπες. Τη δεκαετία του '80 υπήρξε ένθερμος οπαδός του Γκορμπατσόφ, της «περεστρόικα» και της «γκλάσονος» και αρδρογραφούσε ενδουσιωδώς στο δεωρητικό όργανο του Περισσού. Πώς αυτός ο μέγας δεωρητικός, όπως παρουσιάζεται, στρατεύθηκε υπέρ του Γκορμπατσόφ; Και με πόση ευκολία μιλούσε μετά για καπιταλιστική παλινόρθωση, χωρίς ποτέ να μπει στον κόπο να εξηγήσει την προηγούμενη στάση του; Για να μη μιλήσουμε για τη χυδαία αρμφισθήτηση του ιστορικού υλισμού από μεριάς του, που τον κατάσσει στους σύγχρονους αγνωστικούς. Απλά, με την υπέρ ΣΥΡΙΖΑ παρέμβασή του μας προσφέρει ένα ακόμη λαμπρό δείγμα άκρατου πολιτικού καιροσκοπισμού.

■ Καλόπαιδα

Ντόπιοι, πρώην καταδρομείς και κάποιοι με σχέσεις με φασιστικές οργανώσεις είναι οι 19 που συνελήφθησαν στη Θεσσαλονίκη και άλλες πόλεις της Βόρειας Ελλάδας και κατηγορούνται για ληστείς σε τράπεζες με χοντρή λεία (250.000 ευρώ μόνο από τις τράπεζες στο Ροδολίθος Σερρών και στην Κεραμωτή Καβάλας). Μαζί τους συνελήφθη ένας μπάτσος, που κατηγορείται ότι τους προμήθευε με αλεξίσφαιρα γιλέκα, ένας δικηγόρος που κατηγορείται ως σύμβουλος επενδύσεων των κλοπιμαίων και ο γιος πρώην μπάτσου, που οι συνάδελφοι του πατέρα του του αποδίδουν γηγετικό ρόλο.

Σκεφθείτε τι ντρός δα γινόταν έτσι και οι συλληφέντες ήταν αλλοδαποί. Είναι, όμως, ντόπιοι και... καλόπαιδα.

Προς τι τόσος ντόρος;

Οσο «υπεύθυνος» και συγκρατημένος είναι ο ΣΥΡΙΖΑ στις ανακοινώσεις του για τη νέα συγκυβέρνηση τόσο ξεσαλωμένος δείχνει στις ανακοινώσεις και τις παρεμβάσεις του για το θέμα της αναθεώρησης του Κανονισμού της Βουλής, που αποτελεί ένα από τα σημεία της «προγραμματικής συμφωνίας» των τριών κομμάτων της συγκυβέρνησης. Χωρίς καν να έχει γίνει καμιά κίνηση από τη μεριά των κομμάτων αυτών (η Βουλή, άλλωστε, ακόμα δεν έχει συγκληθεί), ο ΣΥΡΙΖΑ άρχισε να καταγγέλει «θεσμική εκτροπή», ενώ τριμελής αντιπροσωπεία βουλευτών του (Λαφαζάνης, Κουράκης, Δρίτσας) επισκέφτηκε τον Πολύδωρα, που τύποις εκτελεί χρέη προέδρου της Βουλής, μέχρι να ορκιστεί ο καινούργιος πρόεδρος, για να του «εκφράσει την δυσφορία της από την αιρνιδιαστική και εκτός θεσμικών προβλέψεων, εξαγγελία των τριών κομμάτων που στηρίζουν την κυβέρνηση να αλλάξουν τον Κανονισμό της Βουλής». Ο Βύρων, σαν έτοιμος από καιρό που λέει και ο ποιητής, «εξέφρασε "την έκπληξη του και κατ' ακολουθίαν την αντίρρηση του για τυχόν τροποποιήσεις του κανονισμού χωρίς διαβούλευση μεταξύ όλων των κομμάτων της Βουλής, χωρίς την λειτουργία της Επιτροπής Κανονισμού και με αργότηση του κοινοβουλευτικού όρου της επίτευξης της μεγιστηριανής συναίνεσης αν όχι ομοφωνίας"!

Πρόκειται, βέβαια, για θέατρο. Ο Πολύδωρας είναι χολαρμένος που ο Σαμαράς τον έγραψε κανονικότατα (όπως λέει, τον πειραϊκό περισσότερο που κανένας δεν τον ενημέρωσε και έμαθε τα σχετικά με την εκλογή του Μεϊμαράκη από την τηλεόραση) και ο ΣΥΡΙΖΑ συνεννοήθηκε μαζί του για να κάνει η αντιπροσωπεία του την επίσκεψη και να εισπράξει την «έκπληξη», ώστε να γίνει ο σχετικός προπογανδιστικός ντόρος, μιας και η ανακοίνωση περί «θεσμικής εκτροπής», που έκανε η Κωνσταντοπούλου, πέρασε στο ντούκου από τα ΜΜΕ. «Ποια θεσμική εκτροπή και πράσιν' άλογο», δήλωσε ο Βαγγέλας (Μεϊμαράκης) στον Παπαχρήστο των «Νέων», για να συμπληρώσει καρφώνοντας εύστοχα τον ΣΥΡΙΖΑ: «Οι αλλοίξεις στον Κα-

νοισμό της Βουλής περιλαμβάνονται στο κείμενο της συμφωνίας των τριών κομμάτων και αν είναι μόνο σε αυτό το σημείο η κόντρα του ΣΥΡΙΖΑ, σημαίνει ότι όλο το υπόλοιπο κείμενο είναι εξαιρετικό».

Ο ΣΥΡΙΖΑ ίσως να γνωρίζει κάτι για τις προθέσεις των κομμάτων της συγκυβέρνησης ως προς την αναθεώρηση του Κανονισμού της Βουλής ή ίσως να υποψιάζεται κάτι. Ότι δηλαδή θα του περιορίσουν τα δικαιώματα ως αξιωματική αντιπολίτευση. Γ' αυτό και το τονίζει ιδιαίτερα αυτό: «Η αντιπροσωπεία του ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ υπογράμμισε στον Πρόεδρο της Βουλής τη ριζική αντίθεση του ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ σε κάθε αλλοίξη του Κανονισμού της Βουλής, που αγνοεί τις θεσμικές διαδικασίες, διαβούλευσης και συναίνεσης και έχει ως στόχο την υποβάθμιση του ρόλου της αντιπολίτευσης στη βουλή και ειδικότερα της αξιωματικής». Μένει να δούμε, όμως, αν αυτός ο περιορισμός θα γίνει υπέρ της κυβερνητικής πλειοψηφίας ή θα καμουφλαρίστε με διεύρυνση των δικαιωμάτων των κομμάτων της ελάσσονος αντιπολίτευσης, ώστε να ευνοηθούν ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ και κατά συνέπεια η συγκυβέρνηση. Και βέβαια, η ανακοίνωση της προθέσης για αλλοίξη του Κανονισμού της Βουλής, που έγινε με το κείμενο της «προγραμματικής συμφωνίας» δε συνιστά «θεσμική εκτροπή», όπως δήλωσε η Κωνσταντοπούλου. Δήλωση πολιτικής πρόθεσης είναι. Οπως ο ΣΥΡΙΖΑ ζητά να μην αλλάξει ο Κανονισμός, έτσι και οι άλλοι έχουν δικαίωμα να ζητούν ν' αλλάξει και διαθέτοντας μια μεγάλη πλειοψηφία ευλεπτούν διότι θα τους αλλάξουν τον Κανονισμό της Βουλής που έχει εκλέξει, εκτός θέτοντας της συγκυβέρνησης ότι «λησμόνησαν ακόμη και την κοινοβουλευτική παράδοση συναίνεσης των πολιτικών δυνάμεων σε οποιαδήποτε αλλοίξη του Κανονισμού της Βουλής»;

Ολος αυτός ο καυγάς μας επιπρέπει ένα γενικότερο σχόλιο πάνω στη λειτουργία της αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας και του πολιτικού της συστήματος, που δεν είναι παρά η δικτατορία της αστικής τάξης. Υπάρχει περίπτωση που «επιφέρει στην κυβέρνηση της Βουλής να μη στηρίζει την κυβέρνηση που η ίδια έχει εκλέξει, εκτός βέβαια από τις περιπτώσεις που ξεσ

■ Ευρωπαϊκή Ενωση

Η κοινωνική ασφάλιση πάντα στο απόσπασμα

Νέες ανατροπές στην κοινωνική ασφάλιση, σε επίπεδο ΕΕ, προανήγγειλε ο πρόεδρος της ΕΕ Χέρμαν Φαν Ρομπάι με δηλώσεις του στη γερμανική εφημερίδα «Welt am Sonntag». Ο Ρομπάι δήλωσε ότι «μπορούν να δεσμευτούν και οι 27 χώρες-μέλη να μεταρρυθμίσουν τα συνταξιοδοτικά τους συστήματα με ένα καθορισμένο χρονοδιάγραμμα, με έναν εναρμονισμένο τρόπο, με έναν καθορισμένο στόχο». Εχοντας, μάλιστα, υπόψη του την πείρα του παρελθόντος, σύμφωνα με την οποία οι διάφορες αλλαγές στα κράτη-μέλη της ΕΕ δεν ενορμονίζονται, με αποτέλεσμα ν' ακολουθούν αλληλοκατηγορίες (θυμόσαστε ασφαλώς την περίοδο που η Κριστίν Λαγκάρντ, ως υπουργός Οικονομικών του Σαρκοζί, κατηγορούσε τη Γερμανία για «κοινωνικό τάμπτινγκ»), ο Ρομπάι συμπλήρωσε ότι «έναι κρίσιμο ζήτημα «να μη γίνουν απλώς συστάσεις, διότι μετά τα καθεμάτικά χώρα θαί κάνει ό, τι θέλει», ολλά η μεταρρύθμιση «να γίνει με δεσμευτικό τρόπο». Ως βασικό στοιχείο αυτής της πανευρωπαϊκής μεταρρύθμισης ο Ρομπάι προτείνει τη «υσχέτιση της ηλικίας συνταξιοδότησης με το προσδόκιμο ζωής». Αυτό, βέβαια, οδηγεί σε αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης.

Ο Ρομπάι είπε πως το θέμα της ενιαίας αντιασφαλιστικής ανατροπής δεν είναι κάπιοι μακρινού μέλλοντος, αλλά βρίσκεται ήδη στην ατζέντα της συνόδου κορυφής της 28ης Ιούνη. Οπως δήλωσε, «αυτό είναι ένα από τα θέματα που θα πρέπει να συζητήσουμε τους επόμενους μήνες και προτιθέμεθα να βάλουμε κάτι στο τραπέζι στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο την Πέμπτη και την Παρασκευή» (η συνέντευξη δημοσιεύτηκε τη Δευτέρα).

Οι δηλώσεις Ρομπάι δεν θα «πρέπει να εκπλήξουν κανέναν. Οταν στην ΕΕ μιλούν για «περισσότερη Ευρώπη», για «πολιτική ένωσης», για «οικονομική διακυβέρνηση», ξεκινούν πάντοτε από τις αντεργατικές ανατροπές. Τους είναι πάντοτε πιο εύκολο να συντονιστούν και να εναρμονιστούν σ' αυτό το επίπεδο, αν και δεν τα καταφέρνουν πάντοτε. Ομως, προκειμένου να διαχειριστούν την κρίση και να καταφέρουν να ενιαιοποιήσουν κάποιους κανόνες, αμβλύνοντας ορισμένες πλευρές του ανταγωνισμού ανάμεσα στα ευρωπαϊκά ιμπριολιστικά κέντρα, πρέπει να κινηθούν στο επίπεδο της δημοσιονομικής πολιτικής, στο οποίο τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης κατέχουν δεσπόζουσα θέση. Πρέπει, λοιπόν, τους επόμενους μήνες να περιμένουμε συγκεκριμένη ποιότηση της αντιασφαλιστικής κατεύθυνσης.

Βέβαια, στη χώρα μας τα πρόγματα έχουν τη δική τους δυναμική. Παρά τα σημαντικά πλήγματα που δέχτηκαν την τελευταία διετία τα ασφαλιστικά δικαιώματα εργαζόμενων και συνταξιούχων, τα ασφαλιστικά ταμεία –καταληστευμένα και υπονομευμένα– βρίσκονται αντιμέτωπα με το φάσμα της κατάρρευσης, που «δείχνει» στην κατεύθυνση νέων ανατροπών. Η πολιτική ηγεσία που η συγκυβέρνηση τοποθέτησε στο υπουργείο Εργασίας (Βρόγιτσης, Νικολόπουλος) αποφάσισε ήδη τη συγκρότηση δύο «μόνιμων διαπρογματευτικών ομάδων», η μία από τις οποίες θα έχει ως αντικείμενο το Ασφαλιστικό (η άλλη τις Εργασιακές Σχέσεις). Στην προγματικότητα, δεν προκειται για διαπραγματευτική ομάδα, αλλά για ομάδα προετοιμασίας των νέων αντιασφαλιστικών ανατροπών.

■ «Προγραμματική συμφωνία» συγκυβέρνησης

«Επιθυμητό» για λαϊκή κατανάλωση με «εφικτό» το Μνημόνιο

Κατά τη συνεδρίαση της Ευρωπαϊκάς, ο Έλληνας υπηρεσιακός υπουργός οικονομικών Γιώργος Ζανιάς εξέφρασε την αποφασιστικότητα του Ελλήνα πρωθυπουργού και του νέου κυβερνητικού συνασπισμού να πημόσουν τις δεσμεύσεις της Ελλάδας έναντι της Ευρωπαϊκής Ενωσης και της ευρωζώνης. Η ελληνική κυβέρνηση αναμένεται να καλέσει την τροίκα (Ευρωπαϊκή Επιπροπή, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και Διεθνές Νομιμοποιητικό Ταμείο) στην Αθήνα την επόμενη Δευτέρα για μια ανασκόπηση της κατάστασης. Βάσει αυτής της κατευθυντήριας γραμμής, «μια πλήρης αποστολή της τροίκας θα μεταβεί στην Αθήνα με στόχο την επίτευξη συμφωνίας ως προς τους όρους που πρέπει να προβλεφθούν σε ένα επικαιροποιημένο Μνημόνιο», δήλωσε ο Πρόεδρος της Ευρωμάδας κ. Ζαν Κλοντ Γιούνκερ».

Τα παραπάνω αποτελούν ανακοίνωση μετά τη συνεδρίαση του Eurogroup στις 21 Ιουνίου και φιλοξενούνται στην επίσημη ιστοσελίδα του Ευρωπαϊκού Συμβούλιου (<http://www.consilium.europa.eu/homepage/highlights/eurogroup-overview-of-the-situation-in-the-eurozone?lang=el>). Εχει κανένα νόημα, μετά από τα παραπάνω, να εμμείνει κανείς αναλυτικά στα όσα περιλαμβάνονται στα περιβόητα «Σημεία προγραμματικής σύγκλισης» που συντηγράφονται οι ηγέτες της ΕΕ, που μετέφερε σε ρόλο γραμματοκιομιστή ο Παππούλιας στη σύνοδο κορυφής στις 28-29 Ιούνη. Σ' αυτή δεν έγινε όλες τις προηγούμενες φορές; Ετοιμα γίνει και τώρα.

Γ' αυτό και ο Σαμαράς προτίμησε να «επιδιορθώσει» τώρα το ήδη του. Για να μην είναι αυτός που θα φέρει την κρυάδα στις Βρυξέλλες. Ενώ ο Παπούλιας δεν είναι παρά ένας γηραιός και σεβασμός γραμματοκιομιστής, που θα πει δυο-τρεις κουβέντες στο πόδι με τους ιμπεριαλιστές ηγέτες και θα τους εγχειρίσει την επιστολή, για να τη δώσουν ουτοί με τη σειρά τους στους συνεργάτες τους και ν' αισχοληθούν με τα προγματικά φλέγοντα ζητήματα του όγριου μεταξύ τους ανταγωνισμού, που δεν αφορά το ελληνικό «πρόγραμμα». Αν ο Σαμαράς πήγαινε στις Βρυξέλλες, δε θα μπορούσε ν' αρθρώσει λέξη. Αν δοκίμαζε να πει κάτι, θα του έλεγαν «πάρε, αγόρι μου, τα κουβαδάκια σου και πήγαινε να παίξεις παρακάτω, γιατί οι μεγάλοι έχουν δουλειά». Γυρνώντας στην Ελλάδα, όμως, θα «πρέπει να φέρει κάτι. Επειδή η Ελλάδα είναι αρμοδιότητας της τροίκας της Εργασίας». Και στο τέλος, σε στιλ αιτήματος υποτελούς προς τον πολυχρονέτο σουλτάνο, ο Σαμαράς κάνει λόγο για «το ζήτημα ορισμένων ανογκαίων τρο-

ποποιήσεων του Προγράμματος, ώστε να ελεγχθεί η άνευ προηγουμένου ανεργία και να ανασχεθεί η καταστρεπτική ύφεση». «Επικαιροποίήστη ο Γιούνκερ, «τροποποιήσεις» ο Σαμαράς. Τυχαίο; Δε νομίζουμε. Η ελληνική τροίκα (Σαμαράς-Βενιζέλος-Κουβέλης) πήρε τα μηνύματα που ήθελαν σε αυτητόρυφο από Βερολίνο και Βρυξέλλες και έσπευσε να προσαρμοστεί. Οι υπεριαλιστές δεν επαναδιαπραγματεύονται με τους υποτελείς τα συμφωνημένα. Και μάλιστα κατ' απαίτηση των υποτελών. Είναι πάντα ανοιχτοί σε αλλαγές και προσαρμογές, όταν πειστούν ότι αυτές είναι απαραίτητες. Και το χουν αποδείξει με την πρώτη δανειακή σύμβαση, της οποίας όλαξαν και το χρόνο αποπληρωμής και το επιτόκιο, όταν είδαν ότι δεν βγαίνει με τίποτα. Η όποια αλλαγή, όμως, θα γίνει με τη συμφωνημένη μνημονιακή διαδικασία. Θα έρθει η τροίκα, θα εκτιμήσει την κατάσταση (υπουργοί και κρατικές υπηρεσίες θα μεταβαθούν δίνοντας όλα τα στοιχεία που θα ζητήσουν οι ομάδες εργασίας της τροίκας) και θα συντάξει έκθεση για την πρόσδοση στην εφαρμογή του «προγράμματος». Η έκθεση θα συζητηθεί σε πολιτικό επίπεδο στη Eurogroup, θα πρέπει να δείξει πως όταν λέει ότι θα σεβαστεί τις δεσμεύσεις της, το εννοεί και το εφαρμόζει στην πράξη. Γ' αυτό και οι υπουργοί της συγκυβέρνησης δεν κάθονται με σταυρωμένα χέρια. Εβαλαν μπροστά την επιχείρηση απόδομης της «προγραμματικής συμφωνίας» που υπέγραψαν τα τρία κομμάτα.

«Να ξεκαθαρίσουμε, όμως, κάτι: Η συμφωνία των τριών αφορά τους στόχους τετραετίας. Δεν θα τεθούν όλα αυτά τα ζητήματα ταυτόχρονα σε διαβούλευση με τους εταίρους μας. Θα είναι μια διαβούλευση εν εξελίξει και σε συνάρτηση με την πορεία της οικονομίας. Για παράδειγμα, διεσπαμένη με την εθεματική προσφορά της επιμήκυνσης. Είναι ωρίμο, γιατί το συζητούν και οι εταίροι μας. Επίσης, μπορεί να τεθεί το ζήτημα του ΦΠΑ στην εστίαση». Αυτά έλεγε το πρώτη της περισσότερη Δευτέρα, στον Flash, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Σ. Κεδίκογλου. Σε άλλη εμφάνισή του, την ίδια μέρα, στο πρωινό δικαίο του Παπαδάκη στον ANT1, έλεγε: «Αυτό που θέλω να υπογραμμίσω είναι ότι η συμφωνία των τριών –και αυτό ίσως να μην καταλάβαν οι εταίροι μας– αφορά ορίζοντα τετραετίας. Είναι οι στόχοι αυτής της κυβέρνησης. Δεν θα τεθούν μαζί όλα τα ζητήματα προς διαπραγμάτευση. Θα τα παρουσιάσουμε και θα τα θέτουμε σε διαβούλευση, ανάλογα και με την εξέλιξη της οικονομίας μας». Το βράδυ της ίδιας μέρας, στην εκπομπή του Πρετεντέρη στο Mega, ο Κ. Χατζηδάκης, το έκανε πιο λιανά, εξηγώντας τις τροποποιήσεις της συμφωνίας της Εργασίας: «Κι αυτό πάλι δεν είναι πολύ εύκολο. Θα έλεγα το αντίθετο, ότι είναι αρκετά δύσκολο κι αυτό. Γιατί θέλει την τεκμηρίωσή του, επιχειρήματα που θα εδράζονται σε στοιχεία τα οποία δύσκολα καπάσιος θα τα αμφισβητήσει».

Τι είναι, λοιπόν, αυτή η περιβόητη «προγραμματική συμφωνία», την οποία επεξεργάστηκαν διμελείς αντιπροσωπείες των τριών κομμάτων της συγκυβέρνησης; Ενα κωλόχαρτο, στο οποίο μάζεψαν τις «επιθυμίες» των τριών κομμάτων, όπως αυτής

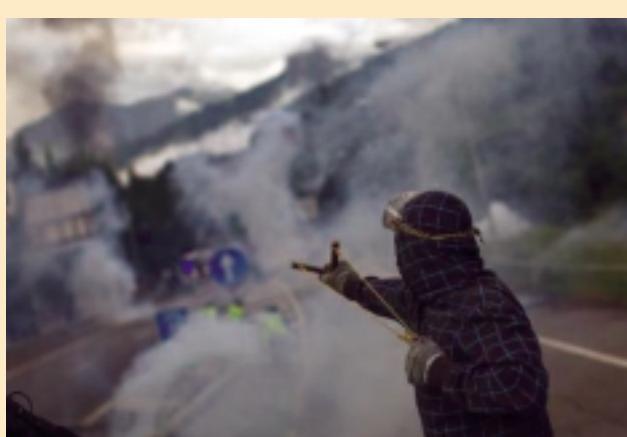
την επόμενη μέρα στον Real fm, ότι από το κοι

■ Iσπανία

Οι ανθρακωρύχοι συνεχίζουν την απεργία

Οι ισπανοί ανθρακωρύχοι συνεχίζουν μαχητικά την απεργία διάρκειας που άρχισαν στις 29 Μάη, απαντώντας στην αδιαλλαξία της κυβέρνησης Ροχόη που αποφάσισε πριν ένα μήνα, αιφνιδιαστικά, να περικόψει το 63% της κρατικής χρηματοδότησης των περίπου 40 ανθρακωρυχείων της χώρας, βάζοντας ουσιαστικά λουκέτο στα ανθρακωρυχεία και στέλνοντας χιλιάδες εργάτες στην ανεργία. Τη στιγμή που το τραπεζικό σύστημα της χώρας χρηματοδοτείται εκ νέου με 100 δισ. από το ισπανικό κράτος, η κυβέρνηση τολμά να κόψει το ένα χιλιόστρο αυτού του προσού (110 εκατ. ευρώ) από το κρατικό πρόγραμμα επενδύσεων για την εξορυκτική βιομηχανία άνθρακα, ενισχύοντας τη στατιστική της ανεργίας, που έχει ήδη εκτιναχθεί στη χώρα (πάνω από 25% συνολικά και πάνω από 50% στους νέους).

Το 2010, με τη συγκατάθεση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (που ελεγχόταν από τους σοσιαλιστές) κλείστηκε συμφωνία με την προηγούμενη κυβέρνηση του σοσιαλδημοκράτη Θαπατέρο για τη συνέχιση της κρατικής επιδότησης των ανθρακωρυχείων μειωμένης κατά περίπου 20% έως το 2018, έτος που προβλεπόταν ραγδαία μείωση των αντίστοιχων κονδύλων από την ΕΕ. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία προλείπειν από τότε το έδαφος της επόμενης σκληρής επίθεσης ενόντια στους ανθρακωρύχους, καθησυχάζοντας τους εργάτες ότι οι μειώσεις θα είναι σταδιακές

και ως το 2018 θα βρεθούν συνδιαλλογής της συνδικαλινέες δουλειές. Η απόφαση της νέας κυβέρνησης ξεχελίσει το ποτήρι. Οι ανθρακωρύχοι του ισπανικού βορρά εγκατελειψαν την τακτική της

ανθρακωρυχείων, αποκλεισμούς δρόμων και σιδηροδρομικών γραμμών και συνεχίζεις συγκρούσεις με τις ειδικές δυνάμεις καταστολής, στήνοντας πύρινα οδοφράγματα, αμυνόμενοι στα χημικά και τις πλαστικές σφαίρες της αστυνομίας με αυτοσχέδιες ρουκέτες, ασπίδες και πέτρες.

Τα ισπανικά ΜΜΕ, στηρίζοντας την κυβερνητική επίθεση, αφού αρχικά «έθαψαν» τη μαζική και δυναμική κινητοποίηση των ανθρακωρυχών στην πρωτεύουσα Μαδρίτη, έπιασαν το φτυάρι της λάσπης και κατασυκοφάντησης των απεργών, εμφα-

νίζοντάς τους ως «ρετιρέ», «κρατικοδίαιτους», «υψηλόμισθους», που βγαίνουν πρόωρα στη σύνταξη κτλ. Για το χαμηλό προσδόκιμο ζωής των ανθρακωρύχων, τις ανιστάτες ασθένειες που κουβαλούν για μια ζωή, τα διαλυμένα πνευμόνια τους, τσιμούδια στα κατάστιχα των εφημερίδων και στις σκιαμαχίες των πάνελ τους. Η ομοσπονδία αστυνομικών υπαλλήλων εξέδωσε μια κατάπιτυστη ανακοίνωση που κατηγορούσε τους απεργούς για παράλογες απαιτήσεις και για τη χρήση τακτικών που λίγο διαφέρουν από το να στοιχειοθετηθούν ως τρο-

ππους συμβάσεις εργασίας) και τους συνταξιούχους». Το Μηνημόνιο, όμως, προβλέπει κατάργηση και των υπόλοιπων φροντιστηρίων, για να αυξηθεί η φορολογική επιβάρυνση. Πώς αυτοί θ' ουξήσουν το αφορολόγητο; Είναι φανερό πως και αυτό θα παραπεμφθεί στις ελληνικές καλένδες.

Αναφέρουν «όχι απολύτες στο δημόσιο».

Και τι θα γίνει με τους καταργούμενους φρορείς; Επ' αυτού δεν μας λένε τίποτα. Επίσης αναφέρουν: «Αντικατάσταση του Ειδικού Τελούς Ακινήτων και όλων των φόρων επί της Ακινήτης Περιουσίας με ενιαίο προδοευτικό φόρο». Εχει καμιά σημασία αν τα πολλά χαράτσια θα γίνουν ένα; Σημασία έχει το σύνολό τους και όχι οι μορφές με τις οποίες εμφανίζονται και εισπράττονται.

Τέλος, για να τονιστεί η προπογανδιστική διάσταση του κειμένου, το κεφάλαιο αυτό κλείνει με τη φράση: «Γενική επιδίωξη, όχι άλλες μειώσεις μισθών και συντάξεων, όχι άλλοι φόροι». Άλλο επιδίωξη, όμως, και άλλο πρακτική πολιτική. Γ' αυτό και άρχισαν ήδη τις κωλοτούμπες, πριν καλά-καλά αναλάβουν τη διοίκηση.

μοκρατικές. Επιπλέον, εξέφρασε «την έκπληξη της» γιατί τη διοικητικότητα των πολιτικών και δικαστικών αρχών να εφαρμόσουν το νόμο με αποφασιστικότητα ενάντια στους παρανομούντες απεργούς».

Ο εκπρόσωπος της κυβέρνησης στην επαρχία Αστούριας, Γκαμπίνο δε Λορένθο, απειλήσεις ότι οι δυνάμεις ασφαλείας θα επέμβουν αν συνεχιστεί η κατάληψη των ανθρακωρυχείων. Οι ανθρακωρύχοι, όμως, δεν πτοούνται από τις επιθέσεις αυτές. Στις 18 Ιούνη, μέρα γενικής απεργίας, νέκρωσαν η επαρχία Αστούριας και η γειτονική Λεόν. Μαγαζιά, εστιατόρια, γραφεία κατέβασαν ρολά και σε χιλιάδες εισόδους αναρτήθηκαν επηγραφές με την ένδειξη «Άλληλεγγύη στους ανθρακωρύχους».

Πέρα από τον σκληρό αγώνα των οδοφραγμάτων και τις μαχητικές συγκρούσεις με την αστυνομία, μια ομάδα εφτά ανθρακωρύχων αποφάσισε να κλειστούν επ' αριστον, όσο διαρκεί ο αγώνας, τρία χιλιόμετρα κάτω από το έδαφος, σε ένα χώρο, 40 τετραγωνικών μέτρων όλο και όλο, στο ανθρακωρυχείο Πονφεράδα της Σάντα Κρουθ δελ Σλ, προκειμένου να διαμαρτυρηθούν για το επικείμενο κλείσιμο της βιομηχανίας. Επί 40 μέρες δίνουν τη δική τους μάχη μέσα σε ψηφλά επίπεδα υγρασίας και χαμηλή θερμοκρασία, στέλνοντας και αυτοί το μήνυμά τους: Δεν έχουμε τίποτα να χάσουμε, ο αγώνας θα είναι σκληρός, αλλά στο τέλος θα νικήσουμε!

■ Πρόβλεψη ΚΕΠΕ Στο 6,7% η ύφεση το 2012

Ασχολίαστη έμεινε από τη συγκυβέρνηση η πρόβλεψη του ΚΕΠΕ, βάσει των τελευταίων στοιχείων της ΕλΣτατ, ότι η καπιταλιστική ύφεση το 2012 στην Ελλάδα θα φτάσει το -6,70%. Επειδή, μάλιστα, σύμφωνα με τη μελέτη του ΚΕΠΕ, χειρότερο τρίμηνο θα είναι αυτό στο οποίο μόλις μπαίνουμε (τρίτο τρίμηνο 9,14%) ο επήσιος μέσος όρος ενδέχεται να είναι μεγαλύτερος από το -6,70% (η πρόβλεψη για το τέταρτο τρίμηνο είναι αρκετά αισιόδοξη, -4,25%).

Θυμίζουμε ότι το 2011 η καπιταλιστική ύφεση υπολογίστηκε στο -6,9%. Θυμίζουμε, ακόμη ότι οι προβλέψεις κυβέρνησης και τροϊκανών εξακολουθούν ν' αποτελούν κινούμενη άμφιο, πηγαίνοντας από την αισιοδοξία της προβλεψης στην απαισιοδοξία της πραγματικότητας. Για παράδειγμα, για το 2012 ξεκίνησαν με πρόβλεψη για -3,5%, πήγαν στο -3,8% και μετά έκαναν την «ταρζανία» να μιλούν για πρόβλεψη διετίας 2012-2013 σωρευτικά μεταξύ 4% και 5%. Και για πρωτογενές πλεόνασμα αρχικά το 2012, το οποίο στη συνέχεια το πήγαν στο 2013.

τέσσερα εκφράστηκαν προεκλογικά με τα «18 σημεία» της ΝΔ, τα «8 σημεία» του ΠΑΣΟΚ και τα «7 σημεία» της ΔΗΜΑΡ. Τα έγραφαν σ' ένα χαρτί για να υπάρχουν και να κοροϊδεύουν όποιον μπορούν, ενώ στην πράξη θα κινηθούν στη σφαίρα του «εφερτού», δηλαδή βάσει των προδιαγραφών του Μηνύματος.

Και να πει κανείς ότι η «προγραμματική συμφωνία» περιλαμβάνει τίποτα σπουδαιότερης μεταρρυθμίσεις υπέρ του λαού. Ενα φλύαριο κείμενο είναι που στα οικονομικά και κοινωνικά ζητήματα είναι εντελώς οριακό. Στο ζήτημα των συλλογικών συμβάσεων και του κατώτερου μισθού, για παράδειγμα, ανακέρει γενικόλογα: «Η συλλογική αυτονομία και η ισχύς των συλλογικών συμβάσεων εργασίας επανέρχεται στο επίπεδο που προσδιορίζουν το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Δίκαιο και το ευρωπαϊκό κεκτημένο, σύμφωνα με το οποίο το ύψος του μισθού στον ιδιωτικό τομέα συμφωνείται μεταξύ των κοινωνικών εταίρων. Αυτό περιλαμβάνει και την ρύθμιση του κατώτατου μισθού που προβλέπεται στη ρύθμιση της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας». Το

βασικό μισθό, τον έριξαν με κυβερνητική απόφαση και τώρα παραπέμπουν τη διαμόρφωσή του σε διαπραγματεύσεις μεταξύ ΓΣΕΕ και καπιταλιστικών οργανώσεων, οι οποίες βέβαια θα ξεκινήσουν από τα σημερινά εξευτελιστικά επίπεδα. Το επίδημα ανεργίας, επίσης, παραμένει μειωμένο κατά 22%. Απλά μιλούν για επέκταση του χρόνου επιδότησης στα δυο χρόνια, μόνο αν υπάρχει η σύμφωνη γνώμη της τρόικας.

Γίνεται λόγος για «αποκατάσταση αδικιών (χαμηλοσυνταξιούχοι, πολυτελεκτικά επιδόματα κλπ.) με άμεσα δημοσιονομικά ισοδύναμα». Δεν μας λένε, όμως, πότε θα γίνει αυτό και κυρίως δεν μας λένε ποια θα είναι τα άμεσα δημοσιονομικά ισοδύναμα. Πού θα βρουν τα λεφτά, δηλαδή, δύο την ύφεση κινείται στα περισσά επίπεδα και μέχρι το τέλος του χρόνου ενδέχεται να τα ξεπεράσει; Αναφέρουν ακόμη: «Σταδιακή αύξηση του αφορολόγητου ορίου στους ευρωπαϊκούς μέσους όρους στα πλαίσια του Εθνικού Φορολογικού Συστήματος με κριτήρια κοινωνικής δικαιοσύνης, ιδιαίτερα για τους μισθωτούς (συμπεριλαμβανομένων και των συμβάσεων έργου που υποκρύ-

Βάσεις πολλών ταχυτήτων

Ηαυξημένη δυσκολία των θεμάτων στη Νεοελληνική Γλώσσα, τη Φυσική, τα Μαθηματικά, οι καλύτερες επιδόσεις των υποψήφιων της θεωρητικής κατεύθυνσης, η σταθερότητα παραδοσιακά των αποδοσεων των υποψήφιων της θετικής κατεύθυνσης, η μειωμένη σε σχέση με πέρυσι απόδοση των υποψήφιων της τεχνολογικής κατεύθυνσης, η μικρή αύξηση σε σχέση με πέρυσι του αριθμού των αριστούχων καθώς και των γραπτών που συγκέντρωσαν μεσαίες βαθμολογίες, σε συνδυασμό με τη μειωμένη στο σύνολο προσέλευση (πάντα σε σχέση με πέρυσι) και τη δεδομένη αδυναμία, λόγω του οικονομικού στραγγαλισμού τους, των λαϊκών νοικοκυριών να στηρίζουν επιλογές των παιδιών τους σε τμήματα των Πανεπιστημίων εκτός των μεγάλων αστικών κέντρων, θα καθορίσουν φέτος το ασυνέστιο των βάσεων εισαγωγής στις σχολές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

βάθμιας εκπαίδευσης.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του υπουργείου Παιδείας στις πανελλαδικές εξετάσεις προστήθε φέτος το 97,35% των υποψήφιων (84.837 από 87.144) έναντι του περσινού 98,37% (85.478 υποψήφιοι από 86.924).

Τα γραπτά που βαθμολογήθηκαν στην κλίμακα 18-20 (άριστα) σημείωσαν αύξηση (13,50% - 11,09% πέρυσι) και μικρή αύξηση παρατηρήθηκε στα γραπτά της κλίμακας των μεσαίων βαθμολογιών, δηλαδή στην κλίμακα 15-18 (18,13% έναντι 18,08% πέρυσι).

Οι υποψήφιοι με Γενικό Βαθμό Πρόσβασης κάτω από 10 είναι: στη θεωρητική κατεύθυνση 11.405 (πάνω από τη βάση 23.442), στη θετική κατεύθυνση 2.198 (πάνω από τη βάση 10.461), στην τεχνολογική κατεύθυνση 1.198 (πάνω από τη βάση 795), στην τεχνολογική κατεύθυνση

2.15.208 (πάνω από τη βάση 55.887). Συνολικά, ένας μεγάλος αριθμός υποψήφιων, για την ακρίβεια 29.009 υποψήφιοι (ποσοστό 34,19%) έγραψε κάτω από τη βάση, ενώ 6.800 υποψήφιοι βαθμολογήθηκε με άριστα (18-20).

Ανοδος των άριστων γραπτών σημειώθηκε στα 13 από τα 22 μαθήματα, ενώ μεγάλα ποσοστά μαθητών έγραψαν κάτω από τη βάση στην ιστορία γενικής παιδείας (57,59%), στα αρχαία ελληνικά θεωρητικής κατεύθυνσης (49,39%), στην ιστορία κατεύθυνσης (37,93%), στα μαθηματικά θετικής κατεύθυνσης (40,58%), στη φυσική θετικής κατεύθυνσης (45,05%), στα μαθηματικά τεχνολογικής κατεύθυνσης 1 (48,38%). Αντίθετα, καλύτερες ήταν οι βαθμολογίες στη βιολογία θετικής κατεύθυνσης, στα μαθηματικά γενικής παιδείας, στα μαθηματικά τεχνολογικής κατεύθυνσης

θυνσης 1, στις αρχές οικονομικής θεωρίας, στη νεοελληνική λογοτεχνία, κ.λπ.

Κοντολογίς, προσιωνίζεται ένα ανεβοκατέβασμα των βάσεων, ακόμη και σε σχολές του ίδιου επιστημονικού πεδίου. Ως γενική τάση αναμένεται άνοδος στα τμήματα υψηλής και μεσαίας ζήτησης του 1ου επιστημονικού πεδίου, που βρίσκονται στα μεγάλα αστικά κέντρα, όπου κατοικεί η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων (νομική, φιλολογία, ψυχολογία), ππώση, αν και όχι θεαματική, στις πολυτεχνικές σχολές (τα τμήματα αυτά διεκδικούν παραδοσιακά καλά πρετοιμασμένοι μαθητές, προερχόμενοι κατά κανόνα από μεσαία και υψηλά κοινωνικο-οικονομικά στρώματα), ενώ ακλόνητες αναμένονται οι βάσεις στις ιατρικές σχολές. Στα περιφερειακά ΑΕΙ και ιδίως στα τμήματα των ΤΕΙ χαμηλής ζήτησης

θα έχουμε, προϊούσης και της οικονομικής κρίσης, σημαντικές πτωτικές τάσεις.

Συμπέρασμα: Για πολλοστή φορά αποδεικνύεται ότι οι πανελλαδικές εξετάσεις δεν είναι τίποτε άλλο παρά η στρόφηγα που ρυθμίζει τη ροή προς τα Πανεπιστήμια, την οποία ροή ρυθμίζουν, ανάλογα με τα δεδομένα της συγκυρίας, οι τοπικές θεμάτων διορθωμασμένης δυσκολίας. Γενικά λειτουργούν ως μηχανισμός ανάσχεσης της ιστορικά διαμορφωμένης τάσης της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση και σε καμιά περίπτωση δε μετρούν την «αξιοσύνη» των παιδιών να σπουδάσουν. Αντίθετα, λειτουργούν ως μηχανισμός κατανομής στις σχολές, λίγο-πολύ προδιαγεγραμμένος, καθώς η «απόδοση» των υποψήφιων σχετίζεται με την κοινωνικο-οικονομική τους προέλευση.

Παρασάγγας απείχε από τα ταξικά συμφέροντα των εκπαιδευτικών και τις ανάγκες των καιρών και τούτη τη φορά η 81η Γενική Συνέλευση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Χωρίς την αίσθηση της ανάσας της πλειοτάς μάζας των εκπαιδευτικών, που έχει στρέψει την πλάτη της στις διαδικασίες των αστικοποιημένων συνδικάτων, ακόμη και αυτών των πρωτοβάθμιων σωματείων και στέκει παράμερα βουβή, απογοητευμένη, αλλά και με πολλά ερωτηματικά γεμάτη, χωρίς ωστόσο να αναζητά ακόμη έναν καινούργιο δρόμο συλλογικής έκφρασης, οργάνωσης και πάλι.

Η 81η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ πραγματοποιήθηκε με την περσινή σύνθεση αντιπροσώπων, καθότι εκλογές για την ανάδειξη τους στους πρωτοβάθμιους συλλόγους γίνονται κάθε δύο χρόνια. Ετοι μέν αποτυπώθηκαν οι τρομερής απαξίωσης του πολιτικού της φορέα, προσπάθησε να λανσαριστεί ως ανεξάρτητη και τυπικά, αλλάζοντας την ερμηνεία και του αρχικού Α από το λογότυπό της (Ανεξάρτητη αντί για Αγωνιστική). «Ο λύκος κι αν εγέρασε ...», δήμως λέει μια λαϊκή παροιμία, και επαληθεύτηκε πλήρως στο πρόσωπο της ΠΑΣΚ, αλλά και της ΔΑΚΕ.

◆ Από τα εξόφθαλμα πραξικοπήματα στη διαδικασία των ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ, με στόχο να μην χαθεί ούτε ένα ευρώ από τα σκανδαλώδη προνόμια που απολαμβάνει η εργατική αριστοκρατία, στις πλάτες των εκπαιδευτικών. Και αυτό όταν από μεγάλο μέρος συλλόγων διατυπώθηκε το αίτημα για μείωση της συνδικαλιστικής συνδρομής, που η συνδικαλιστική γραφειοκρατία παρακρατεί επισθελείκα από το μισθό (υπήρξε και αίτημα της ΔΟΕ η παρακράτηση να γίνεται κατά μήνιν από την Ενιαία Αρχή Πληρωμώ!). Η συγκυρίηση της ΔΟΕ έχει πετάξει προ πολλού στα σκουπίδια το χαροκτηριστικό γνώρισμα ενός ταξικού συνδικάτου -δηλαδή, να κάνει πράξη την αντιληψη της εθελοντικής συμμετοχής στο συν-

δικαίωμό- και τώρα προχωρεί και στα απευθείας νταραβέρια με το κράτος, καθιστώντας το ενδιάμεσο στην παρακράτηση της συνδρομής, αλλά και χρηματοδότη, μέσω της απομόνωσης κονδύλων από το ΕΣΠΑ για την επιμόρφωση-χειραργήση-κατηγοριοποίηση των εκπαιδευτικών. Είναι γεγονός ότι το ύψος της συνδρομής δεν είναι το μείζον στις εργασίες ενός συνεδρίου, όμως όλα τούτα πρέπει να ειδωθούν μέσα από το πρίσμα της γενικής αντιποληφίας που χάριει τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΔΟΕ στους εκπαιδευτικούς και της δραστικής μείωσης που έχουν υποστεί οι μισθοί των εκπαιδευτικών (ο πρωτοδιόριστος αμείβεται με 660 ευρώ). Οι ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ πρωτοστάτησαν και σε πραξικοπηματικές διαδικασίες, κάθε στηγανή που αμφισβήτησαν τον κυρίαρχο ρόλο τους, γαντζώμενες από τα οφίσια και ενώ ακόμη δεν έχουν γίνει ορατές στα συνδικαλιστικά όργανα οι τυχόν ανακατατάξεις και μετεγγραφές συνδικαλιστικών στελεχών.

◆ Από την απαγόρευση, στην ουσία, μέσω ενός καταστατικού κανονισμού εργασίας, της έκφρασης κάθε φωνής που έβγαινε έξω από τις καθιερωμένες παρατάξεις που κάνουν το «πταιχνίδι» στο εκπαιδευτικό κίνημα (ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ-ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ-ΠΑΜΕ).

◆ Από τον επαναλαμβανόμενο, χωρίς ήχοντας σημαντικής, βερμπαλασμό, των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ. Άλληθωρίζοντας πότε προς ΣΥΡΙΖΑ και πότε προς

ΠΑΜΕ μεριά, τους οποίους αμφότερους θεωρούν «δυνάμεις του κινήματος», εντογμένους στην περίφημη «αριστερά», οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ, καλλιεργώντας επιπτείνουν τη σύγχυση στις απόψεις, την τακτική, τη στρατηγική. Περιορίζονται σε επαναστατικές κορόνες και κελεύσματα για αποφασιστικούς αγώνες, χωρίς να διοιτησώνουν σαφώς και τα εργαλεία για τη διεξαγωγή τους (πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης, ρήξη με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία), χωρίς σκληρή κριτική στις δυνάμεις της κοινωνικής δημιογωγίας που ύψωσαν και θα υψώσουν στο μέλλον τείχη αναχαιτίστης της οργής και της πάλης των εργαζόμενων και χωρίς σαφή στρατηγικό στόχο (ανατροπή του κοινωνικού για την πραγμάτωση των οραμάτων και στην επίθεση του κεφαλαίου στην εργατική τάξη και τους εργαζόμενους). Ούτε η αποκάλυψη, των συγκεκριμένων στόχων και των αποτελεσμάτων της επίθεσης του κεφαλαίου στην εργατική τάξη και τους εργαζόμενους 24ωρων και 48ωρων). Ούτε η αποκάλυψη, των συγκεκριμένων στόχων και των αποτελεσμάτων της επίθεσης του κεφαλαίου στην εργατική τάξη και τους εργαζόμενους 48ωρων). Ούτε η αποκάλυψη, των συγκεκριμένων στόχων και των αποτελεσμάτων της επίθεσης του κεφαλαίου στην εργατική τάξη και τους εργαζόμενους 48ωρων). Ούτε η αποκάλυψη, των συγκεκριμένων στόχων και των αποτελεσμάτων της επίθεσης του κεφαλαίου στην εργατική τάξη και τους εργαζόμενους 48ωρων). Ούτε η αποκάλυψη, των συγκεκριμένων στόχων και των αποτελεσμάτων της επίθεσης του κεφαλαίου στην εργατική τάξη και τους εργαζόμενους 48ωρων). Ούτε η αποκάλυψη, των συγκεκριμένων στόχων και των αποτελεσμάτων

«Το ρήγμα που άνοιξε ο λαϊκός ξεσηκωμός και που πήρε εκρηκτική μορφή στις εκλογές της ήδη Μάη εξακολουθεί να είναι ενεργό». «Σε όλη αυτή την περίοδο των δύο εκλογικών αναμετρήσεων καταγράφηκε μια μαζική στροφή προς τα αριστερά, την οποία καρπώθηκε κυρίως ο ΣΥΡΙΖΑ, δίνοντας στην Αριστερά τα μεγαλύτερα ποσοστά της από το 1958! Το γεγονός ότι τόσοι πολλοί ψηφοφόροι γύρισαν την πλάτη στο «μάυρο μέτωπο του Μνημονίου», στα διλήμματα και τους εκβιασμούς της κυρίαρχης τάξης και διάλεξαν να ψηφίσουν Αριστερά, διαμορφώνοντας τα υψηλότερα ποσοστά της στη μετεμφυλιακή ιστορία, εκφράζει ελπιδοφόρες δυνατότητες».

Τα παραπάνω αποτελούν τις κεντρικές εκτιμήσεις της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για τα

Ριζοσπαστικές παραισθήσεις

αποτελέσματα των εκλογών της 17ης Ιουνή. Δικαίως αναρωτήθηκε ο νεολαίος σύντροφος: «Ρε τι πίνουν και δε μας δίνουν;». Η επίσημα «μνημονιακή» ΝΔ εκτινόχτηκε από το 19% στο 30%, ο δεξιός «αντιμνημονιακός» Καμμένος έχασε σημαντική δύναμη, το «μνημονιακό» ΠΑΣΟΚ είχε ελάχιστες απώλειες σε σχέση με τις 6 Μάη, ο «μνημονιακός» Κουβέλης κράτησε τις δυνάμεις του, ο πιο δεξιός και ευθυγραμμισμένος με το διευθυντήριο των Βρυξελλών ΣΥΡΙΖΑ «κατάπιε» τον Περισσό, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και τα δύο «μλλ» κι αυτοί μιλούν για «ενεργό ρήγμα που άνοιξε ο λαϊκός ξεσηκωμός» και «μαζική στροφή προς τ' αριστερό» που εκφράζει «ελπιδοφόρες δυνατότητες».

Ολ' αυτά που εμφανίζονται σαν πολιτικές παραισθήσεις της λεγόμενης «ριζοσπαστικής Αριστεράς» δεν είναι παρά εκδηλώσεις ενός χυδαίου πολιτικού οπτοριουσμού, που συστήνει μια πολιτική ουράς της καθεστωτικής Αριστεράς και κυρίως του ΣΥΡΙΖΑ. Γ' αυτό και η κριτική που ασκείται στον ΣΥΡΙΖΑ (σε δεύτερο επίπεδο, γιατί η βασική εκτίμηση αφορά τη «μαζική στροφή προς τα αριστερά») είναι... συντροφικού επιπέδου: «δεν μπόρεσε, στη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου να απαντήσει στην ιδεολογική τρομοκρατία για το ευρώ», «δεν μπορούσε να απαντήσει στην ιδεολογική τρομοκρατία της άρχουσας τάξης και άφησε την προεκλογική αντιπαράθεση να με-

ταποπιστεί σε πεδία πιο ευνοϊκά για τις δυνάμεις του συστήματος», «το πρόγραμμά του διαφράγμα διολίσθαι σε μια πρόταση «επαναδιαπραγμάτευσης» εντός των ορίων των δανειακών συμβάσεων και του ευρώ», «οι «ρεαλισμοί» της ηγεσίας του αποδείχτηκαν ανεπαρκείς ακόμα και στο εκλογικό επίπεδο».

Πέρα από το συντροφικό και διορθωτικό ύφος της κριτικής, αποκαλύπτεται προδήλωσ και μια εκτίμηση ότι αν ο ΣΥΡΙΖΑ είχε μια πιο «σκληρή» πολιτική γραμμή θα έφερνε καλύτερο αποτέλεσμα και σήμερα θα είχαμε... κυβέρνηση «της Αριστεράς». Εδώ κι αν μιλάμε για παραίσθηση.

Στη συνέχεια ακολουθεί η... απογείωση: «Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ εί-

χε μεγάλες απώλειες ψήφων σε σχέση με τις εκλογές της ήδη έχει κάνει του κόσμου τις κωλοτούμπες προς τα δεξιά; Αρα, πρόκειται για κλασικούς ψηφοφόρους αστικού κόμματος, που μετεωρίζονται ανάλογα με το πού φυσάει ο άνεμος.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ καμαρώνει, επίσης διότι έδωσε τον προεκλογικό αγώνα «αποφεύγοντας τη λογική του ενδοστρέφοντος εμφυλίου!» Είναι, λοιπόν, συνυπεύθυνη για την εξαπάτηση εργαζόμενων και νέων από τον ΣΥΡΙΖΑ. Βάζει πλάτη για να σηκωθεί ένα οδόφραγμα που θα συγκρατήσει –όσο μπορεί– τη ριζοσπαστικοποίηση εργαζόμενων και νεολαίστικων στρωμάτων. Μπορεί κανένας να φανταστεί τα οφέλη στα οποία προσβλέπει.

Δεν του βγαίνουν τα «πουλέν» (ή, αλλιώς, ένας απατεώνας καραγκιοζάκος)

Είναι γνωστό πως ο Τσίπρας αρέσκεται στα... επίκαιρα παραδείγματα. Μόνο που οι επιλογές του είναι τόσο σαλταδρίκες και τόσο πρόχειρες που διαψεύδονται πολύ σύντομα. Απορούμε πώς δεν έχει πάθει καμία σοβαρή ζημιά στο λάρυγγα με τόσες γαργάρες με ταβανόπτροκες που κάνει.

Πέρυσι είχε υιοθετήσει τον ακροδεξιό εθνικιστή πρόεδρο της Ουγγαρίας Βίκτορ Ορμπαν, που όταν ανέβηκε στην εξουσία έκανε κόντες στο ΔΝΤ. «Η Ουγγαρία που ξεμπέρδεψε με το μνημόνιο, και μάλιστα με μια κυβέρνηση κάθε άλλο παρά αριστερή, δεν φαίνεται να έχει πάθει κάποια τραγική ζημιά», έλεγε ο Τσίπρας στο «Βήμα της Κυριακής», στις 20 Φλεβάρη του 2011. «Υπάρχουν πολλές εναλλακτικές προοπτικές τις οποίες μπορεί να φάξει κανείς. Είδα ότι οι Ούγγροι έφυγαν από το μνημόνιο και δεν χύθηκε αίμα στη Βουδαπέστη ή στην Ουγγαρία», έλεγε στον «Βήμα 99,5», στις 4 Απρίλη του 2011. Ως γνωστόν, ο Ορμπαν στη συνέχεια έβαλε την ουρά στα σκέλια και προσέφυγε ξανά σε ΕΕ και ΔΝΤ για νέο δάνειο, που του βάζουν βέβαια σκληρότερους όρους.

Φέτος επελέξει τον Μαριάνο Ραχόι της Ισπανίας, για να «την πει» στον Σαμαρά. Η αλήθεια είναι πως στην αρχή... προβληματίστηκε κάπως. «Ο κ. Ραχόι, ο Ισπανός Σαμαράς δηλαδή, δεν έκλεισε χρόνο στην Εξουσία και οδηγεί τη χώρα του στο ΔΝΤ. Συνεπώς, φανταστείτε πού θα οδηγήσει την ήδη γονατισμένη Ελλάδα ο κ. Σαμαράς», έλεγε συνεντευξιαζόμενος στην «Αυγή» (10.6.12). Από το προεκλογικό μπαλόκι της Καβάλας (9.6.12) το 'βαζε κάπως διαφρετικά, αλλά στην ίδια κατεύθυνση: «Υποθέτω ότι το ψευτοδημόπλευρο θα υιοθετήσει και ο Σαμαράς της Ισπανίας, ο κ. Ραχόι. «Ευρώ ή πεσέτα». Προσπαθώντας και εκείνος να δικαιολογήσει τη χρεοκοπία της πολιτικής του. Τη χρεοκοπία της λιτότητας που επέβαλε στον Ισπανικό λαό. Και αντί για λύση, αποδείχτηκε και στην Ισπανία, όπως έχει

αποδειχτεί και στην Ελλάδα, ότι η λιτότητα είναι το φυτλί στο μπαρούτι της χρεοκοπίας».

Στη συνέχεια, όταν ο Ραχόι δημιογωγούσε ότι πήρε 100 δισ. για τις ισπανικές τράπεζες, χωρίς Μνημόνιο και χωρίς επιτροπεία από τους «άντρες με τα μαύρα κουστούμια», ο Τσίπρας γύρισε την πλάκα από την άλλη μεριά και άρχισε να εξυμνεί τον Ραχόι, αντιπαραθέτοντάς τον στο Σαμαρά. Στη διακαναλίκη του Ζαππείου (12.6.12) το είπε κάπως... σεμνά: «Δεν θα συμφωνήσω ότι είναι το ίδιο το μνημόνιο που επιβλήθηκε στην Ελλάδα με την διαδικασία ενίσχυσης του τραπεζικού συστήματος χωρίς μνημόνιο στην Ισπανία. Βεβαίως η πολιτική της λιτότητας στην Ισπανία που εφήρμοσε η κυβέρνηση Ραχόι δεν είναι μνημόνιο αλλά είναι μια αυστηρή πολιτική λιτότητας ευθύνεται για το βάθεμα της κρίσης και για το ότι η Ισπανία βρέθηκε στην ανάγκη στήριξης». Την άλλη μέρα, όμως, μιλώντας από το προεκλογικό μπαλόκι στην Πάτρα (3.6.12), δεν κρατιόταν: «Μας λένε ψέματα. Οτι ο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ, επειδή λέει όχι στο Μνημόνιο, θα βγάλει δήθεν την Ελλάδα από το ευρώ. Αποκαλύπτηκε το φέμα. Γιατί έχει κοντά ποδάρια. Και, αυτές τις μέρες, η Ισπανία πέτυχε τη στήριξη της από τους ευρωπαϊκούς μηχανισμούς, χωρίς Μνημόνιο. Λέγοντας όχι στο Μνημόνιο. Και δεν βγήκε από το ευρώ. Δεν γύρισε στο προηγουμένο εθνικό της νόμισμα. Το όχι στο Μνημόνιο του κεντροδεξιού Ραχόι στην Ισπανία είναι το όχι στο Μνημόνιο του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ στην Ελλάδα. Το όχι του Σαμαρά της Ισπανίας απομονώνει τον Σαμαρά της Ελλάδας».

Πού βρισκόμαστε τώρα; Ο Ισπανός υπουργός Οικονομικών Λουΐς δε Γιδό ανακοίνωσε την Πέμπτη, μετά τη συνεδρίαση του Eurogroup, ότι η Ισπανία έχει ήδη υποβάλει αίτημα για την ένταξη στο μηχανισμό «στήριξης», που βεβαίως θα συνοδευτεί από Μνημόνιο. «Θα παρουσιάσουμε το αίτημά μας τις επόμενες μέρες», δήλωσε ο Ισπανός υπουργός. «Πρό-

κειται για κάτι το τυπικό, καθώς ήδη έχουμε αρχίσει να δουλεύουμε πάνω στο σχεδιασμό της βοήθειας σε συνεργασία με την Κομισιόν, την EKT και το ΔΝΤ! Μ' όλλα λόγια, οι «άντρες με τα μαύρα κουστούμια» έχουν ήδη αναλάβει δράση, για να «σώσουν» και την Ισπανία, μετά την Ελλάδα, την Ιρλανδία και την Πορτογαλία.

Δεν του βγαίνουν τα «πουλέν» του Τσίπρα. Πάει ο «πταλικάρας» Ορμπαν, πάει και ο «ισπανός Σαμαράς» Ραχόι. Φυσικά, θα κάνει και πάλι τη γαργάρα, καταπώς το συνηθίζει. Εμείς, όμως, κρατάμε σημειώσεις κι όποιος θέλει τις διαβάζει. Οποιος δε θέλει, μπορεί να εξακολουθήσει να εμπιστεύεται τον απατεώνα καραγκιοζάκο του ΣΥΡΙΖΑ και των συνιστωσών του. Βέβαια, του μένει ακόμα ο... Ομπάμα, στον οποίο επίσης αποτίει συχνά-πικυνά φόρο τιμής. «Δεν είμαστε οι μόνοι που ζητάμε ορθολογισμό και ρεαλισμό από τις πολιτικές γησείς της Ευρώπης. Μόλις, χτες, ο Πρόεδρος των ΗΠΑ, Μπάρακ Ομπάμα, διατύπωσε την αμφιβολία του για την ορθότητα της ευρωπαϊκής πολιτικής στην κρίση της Ευρώπης (!), έλεγε από το προεκλογικό μπαλόκι της Καβάλας. Επειδή, όμως, ο Ομπάμα είναι εν ενεργεία πλανητάρχης, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την πολιτική του, θα συμβουλεύει τον Τσίπρα να περιοριστεί στον... Φράνκλιν Ρούσβελτ, την πολιτική του οποίου εκθείαζε στη συνέντευξή του προς το CNBC, που μετοδόθηκε στις 10 του περασμένου Μάη («σε αυτή τη κρίση την πολιτική της συστηματική που περνάμε υπτάρχουν δύο κατεύθυνσεις, δύο δρόμοι που μπορούμε να αικολουθήσουμε.

ANTIKYNOVNIKA

Δύο χιλιάδες δώδεκα. Μεγάλη κατηφόρα...
Χρέος μας η ανατροπή. Φωτιά-τσεκούρι, τώρα!

Πάει κι ο Ιούνις, κατρακυλάνε οι μήνες καθώς τους παρακολουθούμε παθητικά, σκορπισμένοι, απαισιόδοξοι μέσα στην αδράνεια και στην ανημπορία μας. Τουλάχιστον όμως δεν πλήπουμε κοιτώντας γύρω. Τόσα και τόσα φρεσκότατα καλούδια μαζεύουμε από τον καθημερινό μπαξέ της εξημέρωσης, περιμένοντας το γύρισμα του τροχού αφού δεν φάνεται να μπορούμε να κάνουμε κάπιτα καλύτερο...

Για τη «δίκη της αυτοαποκαλούμενης οργάνωσης "Επαναστατικός Αγώνας"» ενημερώνει ο αυτοαποκαλούμενος «Ριζοσπάστης», η επίσημη αυτοαποκαλούμενη «εφημερίδα» του αυτοαποκαλούμενου «Κ.Κ.Ε.». Ρε τι πίνετε;

Σύμφωνα με επιστολή που έστειλε προς τους υπουργούς και υφυπουργούς ο γραμματέας του υπουργικού συμβουλίου Παναγιώτης Μπαλτάκος, μόνο μετά από έγκριση της αυτού μεγαλειότητος Αντώνη Σίγμα, εγγούνη της Πηγελόπης Δέλτα, θα γίνονται οι μετακινήσεις των υπουργών και υφυπουργών. Από την έγκριση της αυτού εξοχότητος θα εξαιρουνται μόνο οι μετακινήσεις υπουργών και υφυπουργών προς τις εκλογικές τους περιφέρειες. Κι αυτό ίσως επειδή για πολλούς οι παραπάνω μετακινήσεις περιλαμβάνουν πιθανές ερωτικές ή άλλες συνευρέσεις μετα των συζύγων τους και σύσφιξη των οικογενειακών και κοινωνικών δεσμών. Ιδίως δε τώρα που -ως δια μαγείας- έπαψαν και οι προσφορές γιασουρτιών σε μια συστράπτευση προς τον κοινό σύχο (μην παραζενεύεστε, άτιμο πράμα το αλκοόλ το καλοκαίρι, σύντροφο).

«Η μικροαστική τάξη είναι εκείνη που τραβιέται προς το μέρος της μεγαλοαστικής τάξης και σε σημαντικό βαθμό υποτάσσεται σ' αυτήν μέσω του μηχανισμού που προσφέρει σ' ανώτερα στρώματα της αγροτιάς, των χειροτεχνών, των εμπόρων κ.α. σχετικά βολικές, ήσυχες και τιμητικές δεσμούλες, που τοποθετούν τους κατόχους τους πάνω από τον λαό» (Β. Ι. Λένιν - «Κράτος και επανάσταση»).

Τον έκαψε ο Καμμένος τον γίγαντα Γάινη Μανώλη που με τόσο υλικό τροφοδοτούσε τις παραπολιτικές Κοντροστήλες! Διάλεξε την έδρα της β' εκλογικής περιφέρειας Αθηνών και άφησε τους συντάκτες φωτιάθρους... Ομως ο δεός της διασκέδασης δεν άφησε την τρύπα ακάλυπτη, αλλά τη γέμισε με την επανάκαμψη του συγκόλιδου που ακούει στον τίτλο τιμής «κόκκινος Πάνος». Δωρέαν εξωνοσοκομειακή και νοσοκομειακή περίθαλψη στους μόνιμους κατοίκους τριών ακριτικών νησιών [Καστελόριζου, Γαύδου και Αγαθονήσου] από στρατιωτικά νοσοκομεία προβλέπει η ιστορική απόφαση που έσπευσε να υπογράψει ο υπουργός Εθνικής Αμυνας. Και το μέλλον των παραπολιτικών στηλών προμηνύεται και πάλι ευόπινο, καθώς ο εν λόγω είναι παλαιόδεν εκ των μεγίστων ευγενικών χορηγών.

Μια χαραμάδα αισιοδοξίας για το βραχυπρόθεσμο ή έστω για το μεσοπρόθεσμο μέλλον άφησε και η Ανγκελά Μέρκελ, με τη δήλωσή της ότι «όσο η ίδια βρίσκεται εν ζωή, η Ευρώπη δεν θα αποκήσει ποτέ συνεύδηση στη διαχείριση του χρέους των κρατών της»...

«Η ιστορία και η κοινωνία δεν είναι μόρια και δεν είμαστε καταδικούμενοι να υποφέρουμε πάντα τις ζωές μας όπως έχουν φτιαχτεί για μας. Η κατανόηση του τι συμβαίνει σ' αυτές, μας δίνει την δύναμη να τις αλλάξουμε» (Μάρσαλ Κόλμαν - «Πολιτική και προσωπική ζωή»).

Ο Παπακός ζει! Σοβαρά μιλάω. Κουπά-στραβά ζει αλλά δεν βασιλεύει και η χολωδείσα και πνέουσα μένεα Αννούλα (ποια Νταλάρα ρε!), που φέρει βαρέως το χουνέρι που της επειφύλασσε η μορφαίη ή μάλλον η εκλογική συμπεριφορά της ποίμνης της. Και σκέφτεται σοβαρά να μετοικήσει προς γηραιά Αλβιόνα μεριά, ενώ δεκάδες είναι τα ταϊλ ανυπομονήσιας που λαμβάνει η στήλη, από συντρόφους που εναγωνίων ωριτσινούν μονολεκτικά «ξεκουμπίστηκε». Αντίστοιχο ενδιαφέρον παρατρέπεται αναφορικά με το μέλλον του Γιοργακί (ποιου Νταλάρα ρε!), για το οποίο ο πληροφορίες είναι ακόμη συγκεχυμένες. Μείνετε αποσυντονισμένοι και θα σας εξημερώσουμε μόλις αποφασίσει η mother και έχουμε νεότερα.

«Για ν' αποδειχτεί ειμερικά ότι οι καίσαρες στοιχίζουν ακριβά στους λαούς που τους επευφημούν, χρειάστηκαν δύο πενηντάχρονες, καταστρεπτικές εμπειρίες και παρ' όλη τη σαφήνειά τους, δεν φάνεται να ήταν αρκετά πειστικές» (Gustave le Bon - «Ψυχολογία των όχλων»).

Λευκός καπνός αναδύμηκε και πάλι από το μέγαρο Μαξίμου και ο παρακαλήμενος (ο προκαθήμενος δεν βλέπει ακόμα, καθώς εισακούστηκε η παράκλησή του και ο θεός έβαλε το χέρι του, αλλά στο μάτι του. Πάντως καλύτερα να σου βγει το μάτι παρά το όνομα, όπως δια συμβεί σοσονούπω) ανακοίνωσε «habemus economicis ruram». Ακολούθως ο παρακοιώμενος είπε κάπι ακατάληπτα λατινικά για στουρνάρια, που η απαίδευτη και πλημμελώς καταρτισμένη στήλη (κοινώς στουρνάρι) δεν συνέλαβε. Τι να κάνουμε, στα χρόνια μας σ' αυτό τον άδικο ντουνιά δεν υπήρχε διά βίου μάδηση...

Φυσικά και υπάρχει ασφάλεια στο internet. Οπως άλλωστε και το αντίστροφο.

Κοκκινοσκουφίτσα

24η Συνεδρίαση Δευτέρα, 25.6.12

Polizei über alles. Το δόγμα της ενιοίας και αδιαίρετης «αντιτρομοκρατικής» πολιτικής, στην κορυφή της οποίας βρίσκεται η Αστυνομία, επιβεβαιώθηκε για μια αικόμη φορά με την απόφαση του τρομοδικείου επί της έντασης για αικρόπτητα των εκθέσεων DNA, που συνέταξε το «εργαστήριο» της Ασφάλειας. Επιβεβαιώθηκε, για μια αικόμη φορά αυτό που είχε επισημάνει ο συνήγορος Σπ. Φυτράκης, σε σχέση με την κατασταλτική ερμηνεία όλων των διατάξεων, που έχει γίνει κανόνας στις δικές για υποθέσεις ένοπλου αγώνα. Πράγματι, σ' αυτές τις υποθέσεις, η αστική Δικαιοσύνη, που υποτίθεται ότι είναι θεσμός υπεράνω του κράτους, θεσμός που υποτίθεται ότι υπερασπίζεται τους πολίτες έναντι της κρατικής αυθαιρεσίας, λειτουργεί ως απλή θεραπαινίδα της αστυνομίας. Η αστυνομία στήνει τις υποθέσεις και η Δικαιοσύνη επικυρώνει το στήσιμο, χωρίς να τηρεί ούτε τα στοιχειώδη προσήγημα, αυτά που υπαγορεύονται από το δικονομικό σύστημα του περιβόλου «νομικού πολιτισμού», για τον οποίο τόσο επαύρονται οι εκπρόσωποι της αστικής εξουσίας.

Με την έναρξη της διαδικασίας, ο πρόεδρος του τρομοδικείου ανακοίνωσε ότι η ένταση για αικρόπτητα των εκθέσεων ελέγχου DNA απορρίπτεται, διότι οι σχετικές αναλύσεις έγιναν από το εργαστήριο της Αστυνομίας και δεν απαιτείται γνωστοποίηση στην πλευρά των κατηγορούμενων (οποία πρωτοτυπία!). Σε ότι δε αφορά την αναρμοδιότητα της Αντιτρομοκρατικής να παραγγείλει τέτοιες πράξεις, καθόσον ήδη διεξάγονται ανάκριση από δικαστικά όργανα, το τρομοδικείο έκρινε ότι οι συγκεκριμένες εκθέσεις καλώς ενσωματώθηκαν στη δικογραφία ως έγγραφα! Και το κερασάκι στην τούρτα της ωμής κατασταλτικής λογικής, για να τονιστεί ακόμη περισσότερο η ειρωνία του πράγματος: «Θα συνεκτιμηθούν ελεύθερως μαζί με τα υπόλοιπα στοιχεία, ανακοίνωσε ο πρόεδρος!»

Η υπεράσπιση Κορτέση (Ραχιώτης-Νταλίανας) επανήλθε λίγο μετά με νέο αίτημα. Αμφισβήτησαν την εγκυρότητα και την αρμοδιότητα της Αντιτρομοκρατικής να παραγγείλει πράξεις πράξεις, την προφίλη της πρωτεύουσας που αρνήθηκαν να υποβληθούν σε καταναγκαστικές εξετάσεις που αφορούν ανάκριση που διεξάγεται σε βάρος τους. Στο τέλος, είπε, θα δικαιωθούν και τα βασανιστήρια για απόσπαση ομολογιών!

Η τοποθέτηση του εισαγγελέα παραβλέπει τον πολιτικό χαρακτήρα της δικαζόμενης υπόθεσης και την πολιτική ταυτότητα των κατηγορούμενων, είπε παρεμβαίνοντας ο Σαράντος Νικητόπουλος. Από τα λεγόμενα του εισαγγελέα βλέπω πως άποψή του είναι ότι όποιος αρνήθηκε να δώσει δείγμα DNA είναι τουλάχιστον ύποπτος ενοχής. Αναρχικοί διάβαζε τη συνέχεια των εγγράφων, ο ίδιος ο πρόεδρος αναγκάστηκε να σχολίασε ειρωνικά, πως αρκετά δειγμάτων DNA βρέθηκαν πάντοτε από κραυγαλές γκάφες. Καθώς διάβαζε τη συνέχεια των εγγράφων, ο ίδιος ο πρόεδρος αναγκάστηκε να σχολίασε ειρωνικά, πως αρκετά δειγμάτων DNA βρέθηκαν πάντοτε από σάρωση σε πατάκια αυτοκινήτου! Προσέξτε, έγινε σάρωση με μπατονέτα, δεν βρέθηκε ας πούμε μια τρίχα. Πώς βρέθηκε αυτό το δείγμα στο πατάκι; Ελα μου ντε.

Το πιο εκπληκτικό, όμως, αποκαλύφθηκε με παρέμβαση του Γ. Ραχιώτη. Υπάρχε το δείγμα 209, που βρέθηκε στο σπίτι της Αιγάνυης στην Κυψέλη, όπου βρέθηκε στο πλαίσιο. Υπάρχε και το δείγμα 86, που βρέθηκε σε μπατονέτα στο σπίτι του Κορτέση. Η συγκριτική έκθεση λέει ότι τα δύο δείγματα ταυτίζονται και ανήκουν «στον ίδιο άγνωστο άνδρα». Ομως, στην έκθεση για το δείγμα 86, το κουτάκι που αναφέρεται στο φύλο είναι κενό, ενώ δεν υπάρχουν διοίγηση της ασφάλειας που το παρέβασε στην Ασφάλειας. Και από την απόφασή της, η ασφάλεια δεν θεωρήθηκε ο πρόεδρος Χ. Βρυνώτης να επικοινωνήσει με το υπουργείο Δικαιοσύνης για να πληροφορηθεί την απόφαση της ΚΕΜ. Μετά την επανάληψη της διαδικασίας, ο πρόεδρος ανακοίνωσε ότι η ΚΕΜ έκανε

επόμενη συνεδρίαση, σχολιάζοντας μάλιστα τα δικά μας ρεπορτάζ: Εμένα με κατηγορούν ως αρτιακόλλα, οπότε επιφυλάσσουμε για την επόμενη συνεδρίαση, για να μελετήσω στο μεταξύ το θέμα.

ΥΓ1: Στην αρχή της συνεδρίασης ο πρόεδρος έδωσε το λόγο στον εισαγγελέα για να τοποθετηθεί επί μιας ακόμη ένστασης, που αφορούσε τις διαδικασίες άρσης απορρήτου. Εκανε μια μακροσκελή (για το δικό του λακωνικό στιλ) τοποθέτηση, για να φτάσει σε πρόταση απόρριψης της ένστασης. Εμείς μείναμε με την απορία, γιατί δε θυμόμασταν να έχει υποβληθεί τέτοια ένσταση. Την απορία μας έλυσε η συνήγορος Αννη Παπαρρούσου, η οποία πήρε το λόγο για να πει, ότι η ίδια δεν υπέβαιλε καμιά ένσταση, αλλά απλά έκανε ένα σχόλιο, για να δειξει την ποιότητα της προδικασίας από μεριάς Αστυνομίας. Με την επισήμανση της συνηγόρου συμφωνήσε και ο πρόεδρος, αδειάζοντας τον εισαγγελέα, ο οποίος ζήτησε να τοποθετηθεί επί μη υποβληθείσας ένστασης, για να προτείνει την απόρριψη της, κυρίως λόγω εκπρόθεσμης υποβολής της. Έχτισε ο ίδιος έναν πύργο στην άμμο, τον βάφτισε κάστρο του αντίταυλου και τον γκρέμισε θριαμβευτικά! Για πιο λόγο το έκανε ο εισαγγελέας; Λόγω απροσεξίας; Δεν νομίζουμε. Μάλλον προετοιμάζεται για μελλοντικές ενστάσεις που θα υποβληθούν και έτρεξε να προκαταλάβει.

ΥΓ2: Από τη σημερινή συνεδρίαση αποσύριαν οι Ν. Μαζιώτης και Π. Ρούπα, που εκπροσωπήθηκαν νομικά από τους συνηγόρους τους.

■ 25η συνεδρίαση Τετάρτη, 27.6.12

Polizei über alles (η Αστυνομία πάνω απ' όλα). Το βασικό δόγμα της κρατικής καταστολής επιβεβαιώθηκε για μια φορά ακόμα με τη συζήτηση και την απόφαση του τρομοδικού επί της ένστασης της υπεράσπισης Κορτέστη για ακυρότητα του εγγράφου της Ασφαλείας για τα αποτυπώματα. Σε μια αμήχανη αγρύρουση, ο εισαγγελέας της έδρας υποστήριξε, επί της ουσίας, ότι έχει κριθεί νομολογικά, ότι τα εργαστήρια της Αστυνομίας είναι υπεράνω υποψίας (και υπεράνω ελέγχου, κατ' ακολουθίαν). Οι τι στέλνουν στα δικαστήρια πρέπει να θεωρείται θεσμότητο. Η υπηρεσία της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Εργαστηρίων κατά κανόνα συντάσσει απλό έγγραφο με τα συμπεράσματά της και μόνο κατ' εξαίρεση, αν ζητηθεί από τη δικαστική αρχή, συντάσσει έκθεση πραγματογνωμοσύνης, υποστήριξε ο εισαγγελέας, επικαλούμενος την πολύχρονη θητεία του στα δικαστήρια.

Επειδή, όμως, αντιλαμβανόταν πως η επιχειρηματολογία του συνιστούσε ένα σύνολο από νομικισμούς και όχι στέρεα νομική επιχειρηματολογία, ο εισαγγελέας κράτησε για το τέλος ένα επιχείρημα ουσίας (έτοι το θεώρησε τουλάχιστον). Το μόνο επιδίκιο που υπάρχει, είπε, είναι ότι μεταξύ του Κορτέστη και του μακαρίτη του Φουόντα υπήρχε μια γνωριμία, την οποία νομίζω ότι ο Κορτέστης δεν αρνείται. Εάν δεν την αρνείται, δεν υπάρχει αντικείμενο!

Για τον εισαγγελέα, προφανώς, δεν υπάρχουν ζητήματα αρχών, που πρέπει να τίθενται σε κάθε περίπτωση, ανεξάρτητα από το ποινικό βάρος που έχουν τα επιδίκια στοιχεία. Κατέφυγε στο τελευταίο σόφισμα, για να υπερασπιστεί το βιολετί της αστυνομικής αυθαιρεσίας. Αφού δεν σε επιβαρύνει σε κάτι, τι θες τώρα και κάνεις ένσταση; Αυτή ήταν η κατακλείδα της τοποθέτησή του. Εμείς θα του θυμίσουμε, πάντως, ότι σε όλες τις μεγάλες πολιτικές δίκες του παρελθόντος (πιο πρόσφατες οι δίκες για τις υποθέσεις 17N και ΕΛΑ), επειδή πάντοτε υπήρχε αμφισβήτηση των συμπερασμάτων της Ασφαλείας για τα αποτυπώματα, αναγκάζονταν να φέρουν τις εκθέσεις με τις φωτογραφίες και τις ταυτοποιήσεις, τις οποίες μάλιστα παρουσίαζε κάποιο ανώτερο στελέχος της υπηρεσίας. Θυμόμαστε παλιότερα το ρόλο αυτό να έχει ο Κουτσούμπας και πρόσφατα ο Γιαννακούρης, που ιδρωκοπούσαν για να

πείσουν ότι έχουν κάνει σωστή ταυτοποίηση αποτυπώματων. Θυμόμαστε, επίσης, στη δεύτερη πρωτόδικη διαδικασία για την υπόθεση του ΕΛΑ, τον Χρήστο Τσιγαρίδα να κάνει σκόνη τον Γιαννακούρη και να αποδεικνύει με πείραμα μπροστά στο δικαστήριο, ότι με απλούστατο τρόπο ένα αποτύπωμα μπορεί να μεταφερθεί. Το Βατερόλι του Γιαννακούρη πιστοποιήθηκε και από τη δικαστική απόφαση, που πέταξε στα σκουπίδια το έγγραφό του (κάνοντας σχετική αναφορά στο σκεπτικό) και αθωώνοντας την Ειρήνη Αθανασάκη. Δεν είναι, λοιπόν, και τόσο «μπετόν» η σχετική νομολογία, όπως υποστήριξε ο εισαγγελέας.

Η υπεράσπιση Κορτέστη (Ι. Ροχιώτης), απάντησε στον εισαγγελέα ότι το πρώτο επιχείρημά του δεν έχει νόμιμη βάση, διότι καμιά εξαίρεση δεν θεσπίζεται για τα αστυνομικά εργαστήρια (δεν έχουν δηλαδή κάποιο τεκμήριο αυθεντίας). Υπάρχει, όντως, μια πάγια τακτική παρανομίας, στην οποία όμως κάποια στιγμή πρέπει να μπει ένα τέρμα. Δεν μπορεί να λέμε συνεχώς «έτοι το βρήκαμε, έτοι το συνεχίζουμε». Πώς θα κάνει ο κατηγορούμενος παρατηρήσει, τι θα αντικρούσει, όταν δεν έχει έκθεση πραγματογνωμοσύνης; Βάσει ποιων δεδομένων θα κάνει ο κατηγορούμενος παρατηρήσει; Στην προκείμενη περίπτωση παραβίάζεται ευθέως το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, που προβλέπει ότι ο κατηγορούμενος έχει το δικαίωμα να εξετάσει τα αποδεικτικά μέσα. Εδώ δεν υπάρχει αποδεικτικό μέσο που να μπορεί να το ελέγξει. Οσο για το τελευταίο επιχείρημα του εισαγγελέα, είναι πολύ πρόωρο να τεθεί τι αποτελεί υπεράσπιση για τον κατηγορούμενο και τι όχι. Κι αυτό θα το κρίνει ο κατηγορούμενος και η υπεράσπισή του και όχι ο εισαγγελέας που είναι ο αντίδικος του κατηγορούμενου. Να μη λέμε, λοιπόν, «δεν έχει και τόση σημασία», γιατί αργότερα μπορεί να έχει. Σ' αυτό το στάδιο της δίκης ο κατηγορούμενος έχει υποχρέωση να αντικρούσει όλα τα αποδεικτικά μέσα που παρουσιάζονται.

Μετά από σύντομη διακοπή, το δικαστήριο ανακοίνωσε ότι απορρίπτει την ένσταση, με το σκεπτικό ότι τα συγκεκριμένα έγγραφα έχουν συνταχθεί νόμιμα. Και σ' αυτή την περίπτωση, δηλαδή, το τρομοδικείο έδειξε πλήρη περιφρόνηση προς τα προβλεπόμενα από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, η οποία έχει καταντήσει οπό το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, που απορρίπτει την ένσταση σε διαμερίσμα της Εμπορευματικής Μητρώου. Μπενάκη, το οποίο είχε νοικιαστεί στο όνομα του Σ. Νικητόπουλου και φιλοξενούσε την οικοσκευή του θείου του (αδελφού της μητέρας του), ο οποίος είχε πρόσφατα αποβιώσει. Τα σχόλια που έγιναν από τη συνήγορο και τον εντολέα της θα μπορούσαν να έχουν τον τίτλο «Πώς παράγεται το τρομοθέαμα». Ο θείος του Νικητόπουλου, είπε η Αν. Παπαρρούσου, είχε μια πλούσια βιβλιοθήκη, κυρίως μαρξιστικολινιστικής φιλολογίας. Είχε έργα του Μαρξ, του Λενίν, είχε πάρα πολλά τεύχη της «Κομουνιστικής Επιθεώρησης». Επιλέχτηκε, όμως, να κατασχεθεί ένα νεότερο βιβλίο με τον τίτλο «Αναζητώντας τον Νετούργιεφ!». Επίσης, ανασύρθηκε από τον σκουπιδιό της εφημερίδας «Ποντίκι», το οποίο είχε πρόσφατα αποβιώσει. Τα σχόλια που έγιναν από τη συνήγορο και τον εντολέα της θα μπορούσαν να έχουν τον τίτλο «Πώς παράγεται το τρομοθέαμα». Ο θείος του Νικητόπουλου, είπε η Αν. Παπαρρούσου, είχε μια πλούσια βιβλιοθήκη, κυρίως μαρξιστικολινιστικής φιλολογίας. Είχε έργα του Μαρξ, του Λενίν, είχε πάρα πολλά τεύχη της «Κομουνιστικής Επιθεώρησης». Επιλέχτηκε, όμως, να κατασχεθεί ένα νεότερο βιβλίο με τον τίτλο «Αναζητώντας τον Νετούργιεφ!». Επίσης, ανασύρθηκε από τον σκουπιδιό της εφημερίδας «Ποντίκι», το οποίο είχε πρόσφατα αποβιώσει. Τα σχόλια που έγιναν από τη συνήγορο και τον εντολέα της θα μπορούσαν να έχουν τον τίτλο «Πώς παράγεται το τρομοθέαμα». Ο θείος του Νικητόπουλου, είπε η Αν. Παπαρρούσου, είχε μια πλούσια βιβλιοθήκη, κυρίως μαρξιστικολινιστικής φιλολογίας. Είχε έργα του Μαρξ, του Λενίν, είχε πάρα πολλά τεύχη της «Κομουνιστικής Επιθεώρησης». Επιλέχτηκε, όμως, να κατασχεθεί ένα νεότερο βιβλίο με τον τίτλο «Αναζητώντας τον Νετούργιεφ!». Επίσης, ανασύρθηκε από τον σκουπιδιό της εφημερίδας «Ποντίκι», το οποίο είχε πρόσφατα αποβιώσει. Τα σχόλια που έγιναν από τη συνήγορο και τον εντολέα της θα μπορούσαν να έχουν τον τίτλο «Πώς παράγεται το τρομοθέαμα». Ο θείος του Νικητόπουλου, είπε η Αν. Παπαρρούσου, είχε μια πλούσια βιβλιοθήκη, κυρίως μαρξιστικολινιστικής φιλολογίας. Είχε έργα του Μαρξ, του Λενίν, είχε πάρα πολλά τεύχη της «Κομουνιστικής Επιθεώρησης». Επιλέχτηκε, όμως, να κατασχεθεί ένα νεότερο βιβλίο με τον τίτλο «Αναζητώντας τον Νετούργιεφ!». Επίσης, ανασύρθηκε από τον σκουπιδιό της εφημερίδας «Ποντίκι», το οποίο είχε πρόσφατα αποβιώσει. Τα σχόλια που έγιναν από τη συνήγορο και τον εντολέα της θα μπορούσαν να έχουν τον τίτλο «Πώς παράγεται το τρομοθέαμα». Ο θείος του Νικητόπουλου, είπε η Αν. Παπαρρούσου, είχε μια πλούσια βιβλιοθήκη, κυρίως μαρξιστικολινιστικής φιλολογίας. Είχε έργα του Μαρξ, του Λενίν, είχε πάρα πολλά τεύχη της «Κομουνιστικής Επιθεώρησης». Επιλέχτηκε, όμως, να κατασχεθεί ένα νεότερο βιβλίο με τον τίτλο «Αναζητώντας τον Νετούργιεφ!». Επίσης, ανασύρθηκε από τον σκουπιδιό της εφημερίδας «Ποντίκι», το οποίο είχε πρόσφατα αποβιώσει. Τα σχόλια που έγιναν

Βουντού, βουντού και μια καρφίτσα μαύρη...

Την περασμένη Τρίτη, πραγματοποιήθηκε η ΓΣ της Super League, με πρώτο θέμα τις «προτάσεις ως προς την αναδιαμόρφωση των συνεπειών εκ της μη λήψης άδειας για την αγωνιστική περίοδο 2012-2013 καθώς και την αναδιάρθρωση του πρωταθλήματος 2012-2013». Σε απλά ελληνικά, οι εκπρόσωποι των ομάδων συγκεντρώθηκαν για ν' αλλάξουν την απόφαση που είχαν πάρει πριν τρεις περίπου μήνες, σύμφωνα με την οποία η «πτυχιαρία» για όσες ομάδες δεν κατάφερναν να πάρουν την άδεια συμμετοχής στο πρωτάθλημα θα ήταν η απαγόρευση μεταγραφών και όχι ο υποβιβασμός στη μικρότερη κατηγορία. Η νέα απόφαση της ΓΣ της Λίγκας μετρίασε ακόμη περισσότερο τις κυρώσεις και πλέον οι έξι ομάδες που δεν έχουν άδεια συμμετοχής έχουν δικαίωμα να κάνουν συνολικά τρεις μεταγραφές ή ανανέωσεις ή δανεισμούς παικτών, ανεξαρτήτως ηλικίας ή εθνικότητας, ενώ η υποχρέωση να πάρουν ελληνικές παίκτες έως 22 ετών έγινε πλέον έως 24 ετών.

Θα μπορούσε κάποιος να πει ότι η συγκεκριμένη απόφαση είναι δώρο άδωρο με δεδομένη την οικονομική κρίση και τη μεταγραφική στασιμότητα που επικρατεί στο ελληνικό πρωτάθλημα και ότι με τρεις μεταγραφές δε λύνεται το αγωνιστικό πρόβλημα μιας ομάδας. Υπ' αυτό το πρίσμα, η απόφαση της Λίγκας δεν έχει σχεδόν κανένα πρακτικό αποτέλεσμα, όμως αξίζει να σχολιαστεί, γιατί δείχνει με τον πλέον ξεκάθαρο τρόπο, ότι στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο δεν υπάρχουν κανόνες, ίσως γιατί η θεσμοθέτησή τους είναι ασυμβίβαστη με την ύπαρξή του. Ισως ν' ακούγεται παράξενο, αλλά αν οι ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου δεν άλλαζουν συνεχώς θέσεις και αποφάσεις, το σαθρό οικοδόμημα του ελληνικού ποδοσφαίρου θα είχε μετατραπεί σε σωρό από ερείπια και στο επόμενο πρωτάθλημα θα έπαιζαν η Φωφάρω Πλάκας και ο Ασυγκράτητος Καβάλας. Προσωπικά δεν θα με πείραζε καθόλου, αφού η θέση μου εναντίον του επαγγελματικού ποδοσφαίρου είναι δεδομένη, όμως από τη στιγμή που η πλειοψηφία των φιλάθλων θέλει να

Η εικόνα που φιλοξενεί σήμερα η στήλη μάς ήρθε με e-mail και απεικονίζει με απόλυτη ειλικρινεία τη δυσκολία του Σαμαρά να σχηματίσει μια κυβέρνηση της προκοπής. Η στήλη, με αφορμή τη συγκεκριμένη εικόνα, προσπάθησε να διερευνήσει αν ισχύει η πληροφορία, ότι ο Μητσοτάκης ευχήθηκε στον Σαμαρά με τη φράση «την Ελλάδα και τα μάτια σου». Μέχρι στηγμής, όλες οι ενδείξεις συγκλίνουν στο ότι η φήμη δεν είναι αληθής και ότι ο Μητσοτάκης, μετά τα συχαρητήρια, του ευχήθηκε απλά καλό ταξίδι στην Ευρώπη και καλή διαπραγμάτευση.

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

υπάρχει
επαγ-
γελματι-
κό πρω-
τόθλη-

μια, τέτοιου ειδούς αποφάσεις

έχουν

τη «λαϊκή νομιμοποίηση».

Σε αντίθετη πορεία μ' αυτή που χάραξαν οι Έλληνες ποδοσφαιρικοί παράγοντες βαδίζουν οι ομιλογοί τους στη Σκωτία. Σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις, η Γκλάσκοου Ρέιντζερς την επόμενη αγωνιστική περίοδο θα αγωνίζεται στην τέταρτη επαγγελματική κατηγορία της Σκωτίας. Η ομάδα της Γλασκώβης, παρά το γεγονός ότι είναι μια από τις δύο ομάδες αναφοράς (η άλλη είναι η Σέλτικ) για τη σκωτεζικό ποδόσφαιρο στη Σκωτία έχει «χτίσει» σε εντελώς διαφορετικές βάσεις, συγκρινόμενο με το ελληνικό, και μπορεί ν' «αντέξει» την απώλεια της μιας μεγάλης ομάδας του.

Κος Πάπιας
rapias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Σε συλλαλητήριο υπέρ των 34 οπαδών του ΠΑΟΚ και κυρίως των προφυλακιστών, μετά την επιχείρηση-σκούπα της Ασφάλειας Θεσσαλονίκης, μετατράπηκε η πρώτη πρόπονη της ομάδας για τη σεζόν 2012-13. Περισσότεροι από 3.000 άνθρωποι έδωσαν το παρών στην Τούμπα για να χειροκροτήσουν τους ποιήτες της ομάδας τους και τον Γιώργο Δάνη, αλλά εκτός από τα συνθήματα υπέρ της ομάδας είχαμε και αρκετά συνθήματα εναντίον των μπάτσων και των δημοσιογράφων. Στην υπόθεση των σύλληφένων και των προφυλακιστών δεν έχουμε κάποια εξελίξη και όλα δεξιώνουν ότι όσοι είχαν την αυτοχίλια να εμπλακούν στην υπόθεση θα ταλαιπωρηθούν για αρκετό χρονικό διάστημα. Οσον αφορά το καθαρά αγωνιστικό κομμάτι, ο φετινός ΠΑΟΚ θα βασιστεί στα νέα παιδιά που καλούνται ν' αρπάξουν την ευκαιρία και να καθιερωθούν στη βασική ενδεκάδα, όμως το γεγονός αυτό μας προδιαθέτει για ακόμη μεγαλύτερη πτώση της αγωνιστικής ικανότητας της ομάδας και κατά συνέπεια μείωση των πιθανοτήτων να διαδραματίσει πρωταγωνιστικό ρόλο στο νέο πρωτάθλημα.

ΥΓ2: Στο προηγούμενο φύλλο είχαμε αναφέρθει στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα

KONTRA

■ OPEN MOYVERMAN Στα όρια

Στα τέλη της δεκαετίας του '90, στο αστυνομικό τμήμα Ράμπαρτ του Λος Αντζελες έσπασε ένα τρομερό σκάνδαλο διαφθοράς των αστυνομικών. Με φόντο αυτό το σκάνδαλο, ο πρωταγωνιστής της ταινίας υπηρετεί ως αστυνομικό στο εν λόγω τμήμα και έχει αναπτύξει ένα δικό του σύστημα δικαίου. Η προσωπική του ζωή είναι βουτηγμένη στα σκάνδαλα, με την κάλυψη φυσικά της αστυνομίας. Το παρελθόν του αρχίζει να αποκαλύπτεται, όταν κάμερα των καταγράφει να χτυπά έναν ύποπτο.

Δεν πρόκειται ακριβώς για μια ακόμα αστυνομική ταινία, όπως κάτιος και τάσεις αλλες. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, αναδύονται στοιχεία όπως αυτά της εκπαίδευσης των αστυνομικών στη διαφθορά με την καθημερινή πρακτική της αστυνομίας, φαινόμενο που το γνωρίζουμε πολύ καλά και εδώ και μάλλον σε όλο τον κόσμο, γιατί είναι η φύση και η ουσία της υπηρεσίας τέτοια, η ενίσχυση της αίσθησης της εξουσίας και της παντοδυναμίας και του δικαιώματος για απονομή δικαιούσνης κατά βούληση. Φυσικά, στην ταινία αποτυπώνονται μόνο τα αποτελέσματα τέτοιων πρακτικών και όχι οι γενεσιονέργεις τους αιτίες και μόλιστα σε σχέση με τον πρωταγωνιστή μόνο και όχι με την αστυνομία αυτή καθαυτή.

Ενα ψυχολογικό δράμα με πολύ καλή ερμηνεία από τον πρωταγωνιστή Γιώντι Χάρελσον.

■ ΓΟΥΣΤΑΒΟ ΤΑΡΕΤΟ Μεσοτοιχίες

Ταρέτο μας δίνει τη δική του αντίληψη για την επίδραση των μεγαλουπόλεων στις ανθρώπινες σχέσεις. Ζώντας στο τεράστιο και χαοτικό Μπουένος Αιρες, ο δυο πρωταγωνιστές του, απομονωμένοι, κλεισμένοι ο καθένας στο δικό του κόσμο και ανήμποροι να συνάψουν ουσιαστικές σχέσεις, υποφέρουν βαθιά. Ο Ταρέτο διαλέγει την πλεοδομία του Μπουένος Αιρες ως συνεχές σημείο αναφοράς και παραλλιούμονο ως προς τις ανθρώπινες σχέσεις που δημιουργούνται μέσα του. Φυσικά, στο Μπουένος

DIXI ΕΤ ΣΑΛΝΑΒΙ ΑΝΙΜΑΜ ΜΕΑΜ

Βαρύς χειμώναν εν μέσω καύσωνος (τις ο χειμαζόμενος;)

Το φασισμό ΚΑΤΑΛΑΒΕ τον (αν δεν θέλεις να ξιδεύεσαι άσκοπα)
και ΤΣΑΚΙΣΕ τον

Ο πρωθυπουργός ασθενεί, ο (παρ' ολίγον) υπουργός Ναυτιλίας
αφορεί και η φορολογία καλά κρατεί

Αμα τους «ρημάξετε στη νομιμότητα» προσέχτε μην πιτσιλιστεί
το χαλί απ' το πολύ αίμα...

Μέγαιρες/ υποβάλλουν τα σέβη τους/ σε ξεκοιλιασμένα
πτώματα./ Τερπνόν/ το άρχειν/ μεσούντος του χειμώνος./
Αναμονής πυρά

◆ Μια... έγκυρη φωνή (ΓΑΔρος): όπου τα «άκρω» (η εκ των έσω ενημέρωσης); ο συντάκτης τα βάζει μαζί («φέρονται»). Ο περί ου ο λόγος ήταν σε ψηφοδελτίο του Περισσού και η αρθρογραφία του (14-6-12) είναι σε άρτι εκδοθείσα εφημερίδα.

◆ Αμάν πια! Γεμίσαμε από κουζίνες: κοινωνικές, συλλογικές, αυτοδιοχειρίζόμενες και άλλες, ων ο αριθμός ουκ έχει τελος (σημείο των καιρών: η πείνα).

◆ Πέντε φορές πάνω οι περικοπές στη φαρμακευτική δοπάνη: και ου (πλήρωνε και φάε σκατά, λαέ...

◆ Μια ευγενική προσφορά (τα σκατά) των τριών κυβερνώντων κομμάτων.

◆ «45 Κομμουνιστικά και Εργατικά Κόμματα» εστειλαν μήνυμα αλληλεγγύης στον Περισσό (Ριζοσπάστης, 16-17.6.12). Άλλα δεν... (το «αδελφό» ΑΚΕΛ ΔΕΝ στάθηκε αλληλέγγυο).

◆ Από το «ΠΡΙΝ» (24.6.12) αλιεύματά τινα: «Μαχόμενη αυτοκριτική» (σ. 2), «η εκλογική πτώση του ΚΚΕ δεν λειτουργεί θετικά για το εργατικό και λαϊκό κίνημα» (από ανακοίνωση του ΝΑΡ για το εκλογικό αποτέλεσμα της 17.6.12 – αχ! αυτό το Οιδιόδειο σύμπλεγμα...), «η ανακατάληψη του εργοστασίου από τους απεργούς» (σ. 11) (αναφέρεται στη Χαλυβουρ-

γία). Η κατάληψη ορίζεται ως χώρος ελεγχόμενος από τα κάγκελα κι έξω ή από τα κάγκελα και μέσα;

◆ Κάποιοι επιχειρούν να «αναστήσουν» το αποτυχημένο παράδειγμα της ZANON (μπλοκάροντας με φρούδες ελπίδες τους εργάτες - κατά το Βορρά).

◆ «ΣΥΡΙΖΑ παντού, αντιπο-

λίτευση ανατροπής» – εκδήλωση ΔΕΑ» (διαφήμιση της στο ΠΡΙΝ, 24.6.12).

◆ Προς τους μικρομεσαίους ειδότες-καπιταλιστές απευθύνεται ο Ριζοσπάστης (7 μέρες μαζί, 16-17.6.12) σε δισέλιδο, αναλυτικό άρθρο, όπου ποιοι λείπουν (εννοείται) ΠΑΝΤΕΛΩΣ; Μα, οι εργαζόμενοι καματερά του κλάδου...

σμένοι αυτοί ποιητές της Σμύρνης και της Χίου βρισκόντουσαν πολύ μακριά από τους μισοβάρβαρους λησταρχηγούς που γι' αυτούς έγραψαν. Το αποτέλεσμα ήταν μια δυναμική σύγκρουση ανάμεσα στους ίδιους τους εαυτούς τους και στο υλικό τους. Και τόσο βαθειά έγιναν αφομοιώσει το υλικό

«Λογαριασμός» 8,5 δισ. ευρώ για τους φορολογουμένους...

Μπαράζ φόρων καλούνται να πληρώσουν μέσα στους επόμενους 6ξι μήνες

Κόντρα, 23.6.12

■ Οι συνεχιστεί ο μνημονιακός εφιάλτης

Μετά την ψήφο, οι εκλογείς για περάσουν από το ταμείο

Αιρες συμβολίζονται όλες εκείνες οι μητροπόλεις με τους φρενήρεις ρυθμούς.

Πρόκειται για μια ανάλαφρη ταινία, με έντονα ρομαντικά στοιχεία. Η πλοκή της φαντάζει πολύ απλοϊκή, καθώς οι δυο πρωταγωνιστές, ενώ μένουν στο ίδιο οικοδομικό τετράγωνο, πηγαίνουν στο ίδιο κολυμβητήριο κ.λπ., δεν έχουν ποτέ προσέξει ο ένας τον άλλον. Στο τέλος συναντιούνται και ερωτεύονται. Στην πραγματικότητα, όμως, δεν ενδιαφέρει καθόλου η πλοκή, αλλά οι ήρωες που παρουσιάζονται και που αναπόφευκτα θυμίζουν επικίνδυνα πολλούς νέους της Αθήνας. Η ταινία δεν είναι κάποια μεγαλοφυής σύλληψη, παραλαυτά κατορθώνει να μας βάλει σε σκέψεις για τους ανθρώπους γύρω μας.

Ελένη Π.

◆ Σούπερ-ληστεία στον ΕΔΟΕΑΠ (100 εκατ. ευρώ και βάλε).

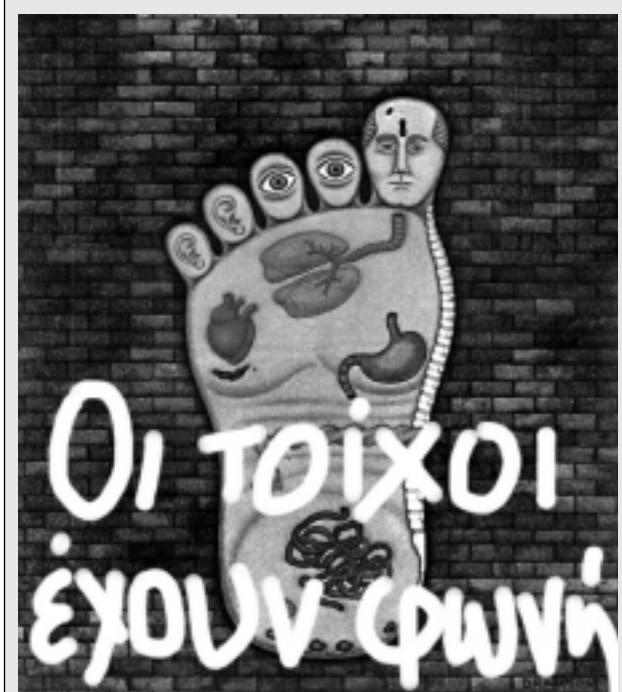
◆ Τσουπ! νάτη και η αυτο-οργάνωση ενός μικρού κόμματος (ΠΑΣΟΚ).

◆ Check this out: «Η τραγική ένταση με την οποία πλέχθηκε ο μύθος της Ιλιάδας προβάλλει από τις ιστορικές συνθήκες που αναπτύχθηκε το ποίημα. Οι δυναστείς των Αχαιών εμφανίστηκαν και γκρεμίστηκαν ενώ δημιουργόταν το έπος. Οι ραφιναρι-

τους, ώστε αυτή η ένταση να φαίνεται σαν μια εσωτερική πάλη που αντιμετωπίζουν οι ήρωες του μύθου». (Τζωρτζ Τόμσον, «Αισχύλος και Αθήνα», Ορίζοντες, 1954).

◆ Ο (προκλητικός) Πάγκαλος επιμένει πως «ο λαός τα 'φαγε», ενώ οι βουλευτές λίγο-πολύ... πεινάνε (κάθεται στο πλάι και περιμένει). Στην εκπομπή του Σρόιτερ στον Αλφα, 27.6.12.

Βασιλής

◆ Μη χρωστώντες το χάπι - Το νέο δάνειο θα έρθει σαν υπόθετο (σύνθημα με μαύρο μαρκαδόρο)

Πιστοί στην ελληνική σκωπητική παράδοση. Ευστοχότατο!

◆ Όσο πιο πολύ σου ιλέβουν το παρόν, τόσο σου πουλάνε ένδοξο παρελθόν (ανυπόγραφο σύνθημα με μαύρο σπρέι)

Δε θα διαφωνήσουμε με το σύνθημα. Η πατριδολαγεία υπήρξε πάντοτε βασικό εργαλείο ιδεολογικής χειραρχίας της ελληνικού λαού από την αστική εξουσία. Τελευταία, όμως, κάπως έχει ατονήσει. Ισως εκείνοι που επεξεργάζονται τη σύνθετη και τις δόσεις της προπογάνδας να έχουν συνειδητοποιήσει ότι το να πουλάνε, ειδικά σήμερα, τα «εθνικά κλέφτη» περισσότερο εξοργίζει παρά αποτροπαντολίζει. Μόνο οι νεοναζί έχουν μείνει πιστοί στην κουρελοπαράδοση.

◆ Συζήτηση για την Κοινωνική και Αλληλέγγυα Οικονομία – με αφορμή την έκδοση του βιβλίου «Κοινωνικοποίηση: η διέξοδος από τις συμπληγάδες του κρατισμού και της ιδιοκτοποίησης» – Θα μιλήσουν οι συγγραφείς του βιβλίου Γιώργος Κολέμπας και Βασίλης Γιόκαρης, καθώς και ο Ηρακλής Παναγούλης μέλος της συλλογικότητας ΣΚΟΡΟΣ – Πέμπτη 28 Ιουνίου, 8μη στο στέι των ΕΝΘΕΜΑΤΩΝ της εφημερίδας ΑΥΓΗ – οι εκδόσεις των συναδελφών (αφίσα)

Οι ρεβιζιονιστές, όπως τους λέγαμε παλιότερα, έχουν κάνει τα πάντα για να πείσουν πως το να επιδιώκεις την ανατροπή του καπιταλισμού δεν είναι μόνο ανέφικτο, αλλά είναι και αντιδραστικό. Δε θ' άφηναν να περάσουν ανεκμετάλλευτα ορισμένα trendy ρεύματα, που αναπτύχθηκαν τη δεκαετία του '60 στην Ευρώπη και ξαναέγιναν της μόδας με το περιβόλητο antiglobal κίνημα. Δε θ' ασχολούμαστον μαζί τους ούτε σε τούτη την... περιθωριακή σήλη της «Κ», αν οι ιδέες αυτές δεν μόλυναν ένα κομμάτι της νεολαίας και ένα κομμάτι του αντιεξουσιαστικού χώρου, που έχει μπερδέψει τον «εναλλακτισμό» με τον αντι-καπιταλισμό και πιστεύει (κυριολεκτικά πιστεύει, με τη θρησκευτική έννοια του όρου) πως μέσα στον καπιταλισμό μπορούν να δημιουργηθούν μη καπιταλιστικές νησίδες, οι οποίες, καθώς θα μεγαλώνουν και θα πολλαπλασιάζονται, θα πνίξουν το καπιταλιστικό σύστημα και θα του αφαιρέσουν κάθε δυνατότητα υπαρξης. Οι ρεβιζιονιστές, βέβαια, δεν είναι κορόνα να φυτεύουν ραττανάκια σε άγονα εδάφη, να φτιάχνουν κοσμήματα από σκουπίδια και να παιδεύονται να μάθουν πώς ανοίγει φύλλο η πτειρώσισα μάνα. Οι ρεβιζιονιστές πάντοτε συνδύαζαν το τερπνό με τον αφελίμιο. Την ιδεολογία με τις μπιζνές. Μπιζνές χαμηλού οικονομικού επιπέδου σε πρώτο επίπεδο, οι οποίες όμως σ' ένα δεύτερο επίπεδο γίνονται εξαιρετικά προσδοκόφρες, καθώς το «αλληλέγγυο εμπόριο» δεν συνδύαζεται μόνο με την αγορά, αλλά και με τις επιδιοτήσεις προς διάφορες ΜΚΟ που επιτελούν... κοινωνικό έργο. Και βέβαια, τα αστικά κράτη, αλλά και οι ιδιες οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις, δεν έχουν κανένα πρόβλημα να χρηματοδοτούν τέτοιες πρωτοβουλίες. Δεν μάθατε ότι ο μεγαλοεφοπλιστής Βερνίκος είναι εξέχον (και ιδρυτικό μάλιστα) μέλος της Greenpeace; Δεν γνωρίζετε ότι και στην Ελλάδα έχει θεσπιστεί η λεγόμενη «κοινωνική οικονομία», με κοινωνικά κονδύλια, η προώθηση της οποίας έχει ανατεθεί σε ΜΚΟ, γιατί αυτό απαιτεί το ιερατείο των Βρυξελλών;

Ηαστική δημοσιολογία πάντοτε προσπαθεί να μας πείσει ότι οι πολιτικές που ακολουθούνται καθορίζονται από τις διαμάχες ανάμεσα στα πολιτικά ρεύματα. Μιλώντας ειδικά για την Ευρώπη και την ΕΕ, τα δυο μεγάλα πολιτικά ρεύματα τα οποία υποτίθεται ότι συγκρούονται και ότι η επικράτηση του ενός ή του άλλου καθορίζει την πολιτική που ακολουθείται, είναι οι σοσιαλ-δημοκράτες και οι χριστιανο-

■ Ευρωπαϊκή Ένωση

Στα ύψη ο ανταγωνισμός των ιμπεριαλιστικών κέντρων

δημοκράτες. Σ' αυτόν τον διαχωρισμό προσθέτουν συνήθως και σάλτσες θρησκευτικής-πολιτιστικής αναφοράς. Και τι δεν έχουμε διαβάσει και ακούσει, ειδικά το τελευταίο τρίμηνο, για την «τευτονική εμμονή» και την «καλβινιστική καθαρότητα», που καθορίζουν τη στάση της Μέρκελ και του Σόιμπλε, τις οποίες ήρθε να ανασχέσει η «γαλατική ευγένεια» και το «φως του διαφωτισμού», που πρεσβεύει ο Ολάντ. Πώς, όμως, να ταριχάσουν αυτοί οι διαχωρισμοί με τη στάση των γερμανών σοσιαλδημοκρατών, που τα βρίκαν με τους χριστιανοδημοκράτες σε μια ενιαία γερμανική στάση, αφού προηγουμένως λειτούργησαν ως ενδιάμεσοι ανάμεσα σε Παρίσι και Βερολίνο, διεξάγοντας διαπραγματεύσεις με τον Ολάντ στο Ελιζέ; Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι ο ηγέτης των γερμανών σοσιαλδημοκρατών Ζήγκμαρ Γκάμπριελ, λίγο πριν την κρίσιμη σύνοδο κορυφής της ΕΕ, περιορίστηκε να καλέσει τη Μέρκελ να υποστηρίξει μέτρα για να περιοριστεί το κόστος δανεισμού των χωρών της ευρωζώνης, γιατί αλλιώς «η νομισματική ένωση θα εκραγεί». Ούτε για ευρωαμβούλγα μίλησε ούτε για κάτι ανάλογο.

Τελευταία, βέβαια, ειδικά μετά την προσπάθεια των Ολάντ και Μόντι να συμπήξουν ένα είδους υποόξενα, παίρνοντας μαζί τους και τον Ραχόι, ο χαβάς άλλαξε κάπως. Επειδή δεν θα κόλλαγεν οι έντονες ιδεολογικές αναφορές σε μια συμμοχία που περιλαμβάνει τον σοσιαλδημοκράτη Ολάντ και τους δεξιούς Μόντι και Ραχόι, οι δημοσιολόγοι επέστρεψαν στους γεωγραφικούς προσδιορισμούς: «ο άξονας του Νό-

του ενάντια στον άξονα του Βορρά».

Το άρθρο αυτό γράφεται ενόσω η σύνοδος κορυφής της ΕΕ, που ξεκίνησε την Πέμπτη 28 Ιουνίου, βρίσκεται σε εξέλιξη. Τα ρεπορτάρια μιλούν για ισχυρές συγκρούσεις, χωρίς ν' αποκλείουν αδιέξοδο. Εμείς θα τολμήσουμε να προβλέψουμε ότι αδιέξοδο δε θα υπάρξει, γιατί οι γενικές σχέσεις ανάμεσα στις βασικές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ δεν έχουν φτάσει (ακόμα) σε τέτοιο σημείο όξνησης. Το τελικό αποτέλεσμα της συνόδου δεν το γνωρίζουμε, αλλά και δεν μας ενδιαφέρει από τη σκοπιά των θεμάτων που θέλουμε να θέσουμε.

Εκείνο που θέλουμε να τονίσουμε είναι πως εντός της ΕΕ δεν έχουμε σύγκρουση ιδεολογικών ρευμάτων, αλλά σύγκρουση ιμπεριαλιστικών κέντρων. Σύγκρουση που γίνεται με το μοναδικό τρόπο που γνωρίζουν τα ιμπεριαλιστικά κέντρα: με βάση τη δύναμη του κεφάλαιου που το κάθε ιμπεριαλιστικό κέντρο εκπροσωπεί. Άλλος τρόπος μοιρασίας και διευθέτησης των διαφορών στον κόσμο του κεφάλαιου δεν υπάρχει. Ολα αυτά τα περί «αλληλεγγύης», «ευρωπαϊκού οράματος» και τα ρέστα γράφονται στις φυλλάδες και λέγονται στις επίσημες δηλώσεις για να εξαπατούν τους ευρωπαϊκούς λαούς και να τους γεμίζουν τα κεφάλια με φρούμαρα. Οταν φεύγουν οι κάμερες και τα μικρόφωνα και κλείνουν οι πόρτες, αρχίζει το παζάρι σε άλλη γλώσσα. Η κάθε πλευρά κατοικείται τα χαρτιά της και μ' αυτά αντιμετωπίζει τις άλλες, χωρίς να δίνει σημασία σε ιδεολογικές αναφορές.

Φαντάζεστε πως, επειδή ο Ολάντ σύμπτηξε μια συμμοχία με τον Μόντι και τον Ραχόι, οι επιπλέοντες πολιτικές που αποσχολεί. Αυτό που εμείς επί-

διώκουμε να γίνει κατανοητό είναι η φύση της ιμπεριαλιστικής ΕΕ ως συμμοχίας ιμπεριαλιστικών κρατών και όχι ως ενιαίου ιμπεριαλιστικού κράτους.

Ο γερμανικός ιμπεριαλισμός μπορεί και εκμεταλλεύεται την κρίση σε βάρος των ανταγωνιστών του. Γιατί, λοιπόν, να εγκαταλείψει αυτό το πλεονέκτημα, αν δεν πάρει σοβαρότατα ανταλλάγματα; «Οταν δίνεται αλληλεγγύη, πρέπει

Διαπλοκή

Πόσο συνηθισμένο είναι μια καθημερινή αστική φυλάδα ν' αφιερώνει δυο σελίδες της σ' έναν υπουργό που μόλις επιλέχτηκε να συμμετάσχει στην κυβέρνηση; Κι όμως, τα «Νέα» της περασμένης Τετάρτης, πέρα από το δισέλιδο ρεπορτάριο για «το παρασκήνιο της επιλογής Στουρνάρα», που συνοδεύεται από φωτογραφία μισής σελίδας του νέου «τσάρου», όπως τον χαρακτήριζε ο τίτλος, φιλοξένησε και ένα ολόκληρο δισέλιδο αφιερωμένο στο βιογραφικό του νέου υπουργού, γαρνιρισμένο με τρεις ακόμη φωτογραφίες κι ένα σκίτσο του «τσάρου» μεγέθους επίσης μισής σελίδας. Αρκούν οι τίτλοι των άρθρων του αφιερώματος για ν' αντιληφθούμε τον ενθουσιασμό του «αμαρτωλού συγκροτήματος»: «Γεννημένος διαπραγματευτής», «Απειθαρχος στη γερμανική λιτότητα», «Λιτοδίαιτος, δεινός κολυμβητής και «βάζελος»». Μέχρι και για τα έξι χιλιόμετρα που κολυμπά καθημερινά, όταν παραθερίζει στη βίλα του στη Σύρο, μας ενημέρωσε ο φυλλάδα, για να μας δείξει πόσο «γαμάω» είναι ο νέος υπουργός Οικονομικών.

Οχι σαν το «χούφταλο» τον Ράπανο, που ήθελε και υπουργιλίκια, αντί να κοιτάξει τα χάλια του. Αυτό δεν το γράφει ο φυλλάδα, αλλά βγαίνει αβίαστα ως συμπέρασμα και μας εισάγει στο δυσώδες παρασκήνιο της «παραίτησης» Ράπανου και της αντικατάστασής του από τον Στουρνάρα.

Δεν νομίζουμε να πιστεύει κανείς ότι ο Ράπανος παραιτήθηκε για λόγους υγείας, οι οποίοι ήταν γνωστοί και πριν το λιποθυμικό επεισόδιο που είχε. Οπως δίλλων όλο το πρώι της Δευτέρας ο Κεδίκογλου, ο Ράπανος διαβεβαίωσε τον Σαμαρά πως αντιμετωπίζει από παλιά ένα πρόβλημα υγείας, με το οποίο έχει μάθει να ζει και πως αυτό δεν το εμποδίζει στα καθήκοντά του. Πώς απ' αυτό φτάσαμε στην «παραίτηση»; Και πώς από την «παραίτηση» φτάσαμε στην εξώθοση του και από την προεδρία της Εθνικής, μέσω της αποπομπής του στενού του συνεργάτη Μ. Ταμβακάκη;

Πίσω απ' όλο αυτό το παρασκήνιο πρέπει ν' αναζητήσουμε το «Συγκρότημα Λαμπράκη», με το οποίο ο Ράπανος είχε έρθει σε σύγκρουση, επειδή αρνήθηκε να του χορηγήσει δάνειο, σε συνενόπτη με τον Παπαδρέου. Θυμόσαστε ασφαλώς το σχετικό ντόρο που έγινε, όταν ο Παπαδρέου στην πτώση του έκανε τη σχετική καταγγελία. Ο Παπαδρέου κατήγγειλε τον Ψυχάρη για εκβιασμό προκειμένου να πάρει δάνειο που του αρνήθηκε ο Ράπανος και ο Ψυχάρης κατήγγειλε τον Παπαδρέου ότι του έκαψε δάνειο από την Εθνική, όπως του είχαν αποκαλύψει τα στελέχη της τράπεζας.

Αυτή τη στιγμή έχουμε τον Ράπανο εκτός κυβέρνησης και το δίδυμο Ράπανου-Ταμβακάκη εκτός Εθνικής Τράπεζας. Λέτε να είναι τυχαίο; Λέτε να μην έχει ανάμειν το «Συγκρότημα»; Αν είστε πολιτικά αφελείς, μπροτίτε να πιστέψετε στο τυχαίο.

Η μπόχα της διαπλοκής αναδύεται από τις πρώτες κιόλας κινήσεις της νέας κυβέρνησης. Πριν καν συγκροτηθεί κι αρχίσει να δουλεύει. Γ' αυτό ο Ράπανος παρέμεινε υπουργός εν αναμονή, χωρίς να ορκίζεται, μέχρι που εκπαραθυρώθηκε με κομψό τρόπο. Και βέβαια, ο ίδιος, ως τεχνοκράτης που έχει μάθει να υπορετεί αφεντικά, δε θα προχωρούσε ποτέ σε καταγγελίες και σε αποκάλυψη του παρασκήνου.

Το αντικείμενο του παζαριού το γνωρίζουμε. Οι καναλάρχες υποσχέθηκαν να βοηθήσουν τη συγκυβέρνηση, που εγκατέλειψε ακόμα και τις ελάχιστες προεκλογικές και μετεκλογικές εξαγγελίες της. Τι ακριβώς θα πάρουν δεν το γνωρίζουμε, αλλά μπορούμε να το φανταστούμε. Και βέβαια, η διαπλοκή δεν αφορά μόνο τον Σαμαρά. Αφορά και τους άλλους δύο εταίρους της συγκυβερνώσας τρόικας, οι οποίοι είναι απολύτως ενήμεροι για το παρασκήνιο και έχουν δώσει την έγκρισή τους σε όλες τις κινήσεις του Σαμαρά. Άλλωστε, και αυτοί έχουν ανάγκη από προπαγανδιστική βοήθεια.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολεος 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μιακατέλου 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκαδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΙΕΡΑ Οδος 81 - Αθηνα

